

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi maaseutuelinkeinolain, porotalouslain, luontaiselinkeinolain ja kolttalain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan maaseutuelinkeinolakeja muutettavaksi siten, että yhteisinvestointeihin sovelletaan samoja enimmäisrajoja kuin Euroopan yhteisön osarahoittamiin vastaaviin tukiin. Lisäksi maaseutuelinkeinolakeja ehdotetaan muutettavaksi siten, että maaseutuelinkeinolain mukaisesti vuosina 1991—1995 myönnettyjen valtionlainojen koroksi tulisi viisi prosenttia. Koronalennus olisi voimassa siirtymäkaudella eli vuoden 2001 loppuun. Samalla maaseutuelinkeinolakeja, porotalouslakeja ja luontaiselinkeinolakeja ehdotetaan muutettavaksi 1 päivän tammiukuuta 1996 jälkeen myönnettyjen valtionlainojen koron määräytymisen ja vaihtumisen osalta. Korkojen määräytymisperuste ehdotetaan yhtenäistettäväksi Euroopan yhteisön vastaavien osarahoitteisten valtionlainojen kanssa.

Porotalouslakiin ja luontaiselinkeinolakiin ehdotetaan lisättäväksi säännökset vapaaehtoisesta velkajärjestelystä. Porotalouslain ja luontaiselinkeinolain mukaisille lainoille ja valtion myyntihintasaamisille voitaisiin myöntää vastaavanlainen vapaaehtoinen vel-

kajärjestely kuin maaseutuelinkeinolain nojalla.

Porotalouslain, luontaiselinkeinolain ja kolttalain mukaisten valtionlainojen ja myyntihintasaamisten vuotuinen korko ehdotetaan tarkistettavaksi ennen 1 päivää tammiukuuta 1996 syntyneiden valtionlainojen ja myyntihintasaamisten osalta kahdeksi ja puoleksi prosentiksi. Asuntolainojen vuotuinen korko olisi kuitenkin enintään neljä prosenttia.

Lisäksi ehdotetaan maaseutuelinkeinolain mukaista lainapäätöstä, muutoksenhakua, päätöksen tiedoksiantoa ja käsittelymaksun perimistä koskevien säännösten muuttamista hallintolainkäyttölain säännöksiä ja muutunutta käytäntöä vastaavasti. Porotalouslakiin, luontaiselinkeinolakiin ja kolttalakiin ehdotetaan vastaavia muutoksia muutoksenhakua, päätöksen tiedoksiantoa ja käsittelymaksun perimistä koskeviin säännöksiin.

Ehdotetut lait ovat tarkoitetut tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun ne on hyväksytty ja vahvistettu.

SISÄLLYSLUETTELO

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ	1
YLEISPERUSTELUT	3
1. Nykytila	3
1.1. Lainsäädäntö ja käytäntö	3
Maaseutuelinkeinolaki	3
Porotalouslaki ja luontaiselinkeinolaki	3
Kolttalaki	4
1.2. Nykytilan arviointi	4
Maaseutuelinkeinolaki	4
Porotalouslaki ja luontaiselinkeinolaki	5
Kolttalaki	5
2. Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset	5
2.1. Maaseutuelinkeinolaki	5
2.2. Porotalouslaki ja luontaiselinkeinolaki	6
2.3. Kolttalaki	6
3. Esityksen vaikutukset	6
3.1. Taloudelliset vaikutukset	6
3.2. Organisaatio- ja henkilöstövaikutukset	7
4. Asian valmistelu	7
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT	7
1. Lakiehdotusten perustelut	7
1.1. Maaseutuelinkeinolaki	7
1.2. Porotalouslaki	9
1.3. Luontaiselinkeinolaki	10
1.4. Kolttalaki	10
2. Voimaantulo	10
LAKIEHDOTUKSET	11
1. Laki maaseutuelinkeinolain muuttamisesta	11
2. Laki porotalouslain muuttamisesta	13
3. Laki luontaiselinkeinolain muuttamisesta	15
4. Laki kolttalain muuttamisesta	17
LIITE	19
Rinnakkaistekstit	19
1. Laki maaseutuelinkeinolain muuttamisesta	19
2. Laki porotalouslain muuttamisesta	24
3. Laki luontaiselinkeinolain muuttamisesta	29
4. Laki kolttalain muuttamisesta	34

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila

1.1. Lainsäädäntö ja käytäntö

Maaseutuelinkeinolaki

Maaseutuelinkeinolain (1295/1990) mukaisia kansallisia tukia voidaan myöntää luonnollisille henkilöille sekä lain 5 §:ssä tarkoitettuihin sellaisille yrityksille, joiden pääasiallisena tarkoituksena on maatilatalouden tai maaseudun pienimuotoisen yritystoiminnan harjoittaminen. Tukien tarkoituksena on maatalouden rakenteiden parantaminen. Tuet on myönnetty lainoina tai avustuksina maatilatalouden kehittämisrahaston varoista. Avustukset on myöntänyt maaseutuelinkeinopiiri ja lainat luottolaitos maaseutuelinkeinopiirin lausunnon mukaisesti. Lainan korko on riippunut siitä, millä vyöhykkeellä lainansaajan tila sijaitsee.

Vuosina 1991—1994 myönnettyjen maaseutuelinkeinolain mukaisten valtionlainojen korko on ensimmäisellä vyöhykkeellä neljä prosenttia, toisella vyöhykkeellä viisi prosenttia, kolmannella vyöhykkeellä kuusi prosenttia ja neljännellä vyöhykkeellä seitsemän prosenttia. Luottolaitokset ovat vielä vuonna 1995 myöntäneet lainoja, joista lausunto on annettu vuonna 1994. Myös näihin lainoihin sovelletaan porrastettua korkoa.

Maaseutuelinkeinolain 26 §:n 2 momenttia on muutettu vuoden 1995 alusta siten, että lainansaajan on maksettava valtionlainoista korkoa, joka on viisi prosenttiyksikköä alempi kuin markkinaehtoisten lainojen korko. Valtionlainoista viljelijältä perittävä vuotuinen korko on lokakuun 1996 loppuun 4,7 prosenttia. Marraskuun 1996 alusta viljelijältä perittävä korko on 3,3 prosenttia.

Maaseutuelinkeinolain 26 §:n 3 momentin mukaan lainan korkoa voidaan yleisesti tarkistaa aikaisintaan kuudennen lainavuoden alusta. Tarkistus voi olla enintään kaksi prosenttiyksikköä, ja sen tulee vastata lainan myöntämisen jälkeen yleisessä korkotasossa tapahtuneita muutoksia. Vuonna 1991 myönnettyjen valtionlainojen korko olisi ollut mahdollista alentaa ensimmäisellä, toisella ja kolmannella vyöhykkeellä neljään prosenttiin ja neljännellä vyöhykkeellä viiteen prosenttiin. Maaseutuelinkeinolain mukaisten val-

tionlainojen korkoa ei ole toistaiseksi kuitenkaan muutettu.

Maatilojen sukupolvenvaihdoksiin ja tuotannollisiin investointeihin maaseutuelinkeinolailla kumotun maatilalain (188/1977) nojalla vuosina 1977—1991 myönnettyjen valtionlainojen korot on vuoden 1995 alusta alennettu neljään prosenttiin. Korkojen alennus ei ole koskenut asuntolainoja.

Maatilalain mukaisten valtionlainojen koron alennus neljään prosenttiin on ilmoitettu komissiolle Euroopan yhteisön (EY) perustamissopimuksen 93 artiklan nojalla valtiontukena. Komissio on hyväksynyt järjestelmän edellyttäen, että koronalennus on voimassa enintään siirtymäajan loppuun asti. Maaseutuelinkeinolakiin sisältyy myös lainan myöntämisessä, muutoksenhaussa, päätöksen tiedoksiannossa ja maksujen perinnässä noudatettavia menettelyjä koskevat säännökset.

Maaseutuelinkeinolain 31 §:n mukaan luottolaitoksen on ennen lainahakemuksen ratkaisemista hankittava maaseutuelinkeinopiirin tai kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen lausunto.

Maaseutuelinkeinopiirin päätöksiin muista kuin maaseutuelinkeinolain 31 §:ssä tarkoitetuista lainapäätöksistä ja 42 §:n 2 momentissa tarkoitetuista käyttösuunnitelman vahvistamisista saa lain 51 a §:n mukaan hakea muutosta maaseutuelinkeinon valituslautakunnalta. Valituslautakunnan eräistä päätöksistä saa valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Maaseutuelinkeinolain 51 b § sisältää yksityiskohtaiset säännökset muutoksenhausta lainojen myöntämisestä koskeviin kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen ja maaseutuelinkeinopiirin lausuntoihin.

Porotalouslaki ja luontaiselinkeinolaki

Porotalouslain (161/1990) ja luontaiselinkeinolain (610/1984) mukaisten valtionlainojen korko on pääsääntöisesti neljä prosenttia. Asuntolainojen korot voivat olla yli yhdeksän prosenttia. Huolimatta suhteellisen alhaisesta korosta ja pitkäkkoisista laina-ajoina lainansaajat ovat joutuneet taloudellisiin vaikeuksiin. Maaseutuelinkeino-

lain 29 a—29 c §:ään lisättiin vuonna 1993 säännökset maatilatalouden harjoittajalle myönnettävästä vapaaehtoisesta velkajärjestelystä. Myös porotalouden harjoittajalle on voitu myöntää maaseutuelinkeinolain mukainen vapaaehtoinen velkajärjestely. Edellytyksenä on ollut, että porotalouden harjoittaja on harjoittanut myös maataloutta. Pelkästään porotaloutta tai muuta luontaiselinkeinoa harjoittavalle velalliselle ei sen sijaan ole voitu myöntää vastaavaa helpotusta.

Valtionlainojen korkona on vuoden 1995 alusta ollut vastaava markkinaehtoinen korko kuin maaseutuelinkeinolain perusteella myönnettyillä valtion lainoilla. Korontarkistus voidaan kuitenkin tehdä aikaisintaan kuudennen lainavuoden alusta. Korkoa voidaan muuttaa enintään kahdella prosenttiyksiköllä luoton syntymisen jälkeen yleisessä korkotasossa tapahtuneita muutoksia vastavaksi.

Kolttalaki

Kolttalaki (253/1995) on tullut voimaan 1 päivänä toukokuuta 1995. Kolttalain 68 §:n mukaan lain voimaan tullessa voimassa olleen kolttalainsäädännön mukaisten valtion ja luottolaitoksen saamisen takaisinmaksuajan ja koron sekä muiden ehtojen osalta noudatetaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä ja sopimusehtoja.

Aikaisemman kolttalainsäädännön mukaisten lainojen ja myyntihintasaamisten korko vaihtelee kahdesta prosentista yli yhdeksään prosenttiin.

Vuoden 1995 toukokuun alusta voimaan tulleen kolttalain nojalla ei ole vielä myönnetty lainoja eikä muodostettu kolttatiloja. Lain 14 §:n mukaan lainojen korko on neljä prosenttia. Lain 30 §:n mukaan myyntihintojen korko on yleensä niin ikään neljä prosenttia.

1.2. Nykytilan arviointi

Maaseutuelinkeinolaki

Maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2328/91 12 artiklan nojalla on mahdollista myöntää kansallisista varoista tukea asetuksen 9 artiklassa säädetyt edellytykset täyttävälle yhteisöille. Yhteisöjen tuotannon laajuus voi olla enintään nelinkertainen yksityisen viljelijän tuotannon enim-

mäismääriin nähden. Kansallisesta lainsäädännöstä puuttuvat säännökset, joiden nojalla mainitunlaiselle yhteisöille, esimerkiksi osakeyhtiölle, voitaisiin myöntää tukea yksityiselle viljelijälle asetetuista vaatimuksista poikkeavin perustein.

Maaseutuelinkeinolain mukaisten valtionlainojen reaalikorko on korkea erityisesti Etelä-Suomessa. Syynä tähän ovat alhainen inflaatio ja yleinen korkokehitys. Samanlaisesti maatalouden tulo-odotukset ovat olennaisesti alentuneet erityisesti Etelä-Suomessa.

Valtionlainojen korot voivat nykyisellään olla jopa korkeampia kuin vastaaviin tarkoituksiin myönnettyjen pankkilainojen korot. Lainojen korkotaso on Suomessa olennaisesti alentunut maaseutuelinkeinolain tultua voimaan vuoden 1991 alusta. Esimerkiksi Suomen Pankin peruskorko on alentunut vuodesta 1990 vuoteen 1996 yli neljä prosenttiyksikköä. Heliborsidonnaiset korot ovat vastaavana ajanjaksona alentuneet noin 10 prosenttiyksikköä.

Korkeat reaalikorot aiheuttavat viljelijöille velanhoito-ongelmia. Velanhoito-ongelmat saattavat johtaa tilojen tai niiden osien pakorealisoituihin ja lisätä sen vuoksi työttömyyttä. Valtionvastuusäännösten vuoksi myös maatilatalouden kehittämisrahaston menot lisääntyvät.

Euroopan talousyhteisön rakennetukijärjestelmän käyttöön ottamista varten säädettiin laki maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä (1303/1994), jäljempänä *rakennepoliittikalaki*. Tarkoituksena oli samalla sopeuttaa maaseutuelinkeinolaki ja muut kansalliset rakennetukisäännökset vastaavaan EY:n lainsäädäntöön ja yhtenäistää menetelmät, joilla tukijärjestelmää toteutetaan. Päämääränä oli käyttää sekä EY:n osarahoitteisesti että kansallisesti tuetuissa luotoissa samoja korkoja.

EY:n osarahoitteisissa valtionlainoissa korkona käytetään vuosittain hallinnollisesti määrättyä markkinakorkoihin perustuvaa korkoa. Valtionlainan korko vahvistetaan vuodeksi kerrallaan sen suuruiseksi kuin kesäkuussa päättäneen kahdentoista kuukauden ajanjakson aikana maatalouteen myönnettyjen uusien luottojen keskikorko on ollut.

Maaseutuelinkeinolain 26 §:n 3 momentin mukaan valtionlainojen korkoa voidaan muuttaa aikaisintaan kuudennen lainavuoden alusta. EY:n osarahoitteisesti tuettujen lainojen korko sen sijaan vaihtuu vuosittain

laina-ajan kuluessa. Tilanne on epätydyttävä, koska erilainen korkokäytäntö lisää osaltaan hoitokustannuksia.

Maa- ja metsätalousministeriön yleiskirjeessä nro 70/96 olevan määräyksen mukaan viljelijä joutuu hakemaan lainatukea maaseutuelinkeinopiiriltä. Maaseutuelinkeinopiirin päätöksessä lainoille määritetään myös niiden sisältämä tuen prosentuaalinen taso ja enimmäismarkkamäärä. Kysymyksessä ei siten enää ole luottolaitokselle annettava lausunto.

Myös kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisten antamiin lainalausuntoihin on voinut hakea muutosta valittamalla. Maaseutuelinkeinopiirin ensiasteena luottolaitoksille antamiin lainalausuntoihin on lainan hakija voinut hakea muutosta myös oikaisuvaatimuksella.

Nykyisin lainaan liittyvää tukea haetaan suoraan maaseutuelinkeinopiiriltä, joka antaa tuesta päätöksen. Tämän vuoksi muutoshaku on syytä järjestää samalla tavoin kuin avustusasioiden osalta.

Maksuhelpotuksia koskeviin päätöksiin ei ole voinut hakea muutosta valittamalla. Koska näiden valitusten vuosittainen lukumäärä ei ole kovin suuri ja näitä koskevaa valituskieltoa ei ole kirjoitettu lakiin, voisi hallintolainkäyttölain (581/1996) periaatteiden mukaisesti maksuhelpotuksiakin koskevista päätöksistä valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos se myöntää valitusluvan.

Lainalausunnon on voinut antaa hakijalle tiedoksi postitse tavallisena kirjeenä. Tiedoksisäännin on tällöin katsottava tapahtuneen, jollei muuta näytetä, seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun asiakirja hakijan ilmoittamalla osoitteella varustettuna on jätetty postin kuljetettavaksi. Sääntö on syytä ulottaa koskemaan kaikkia niitä maaseutuelinkeinopiirin päätöksiä, jotka koskevat tukihakemusta tai maksuhelpotushakemusta.

Porotalouslaki ja luontaiselinkeinolaki

Porotalouslaista ja luontaiselinkeinolaista puuttuvat säännökset maaseutuelinkeinolain 29 a—29 c §:n mukaisen vapaaehtoisen velkajärjestelyn myöntämisestä sellaiselle porotaloutta tai luontaiselinkeinoa harjoittavalle elinkeinonharjoittajalle, joka ei osaksikaan harjoita varsinaista maataloutta. Tämä asettaa porotaloutta ja luontaiselinkeinoja harjoittavat velalliset eriarvoiseen asemaan niiden elinkeinonharjoittajien kanssa, jotka har-

joittavat myös maanviljelyä.

Porotalouslain ja luontaiselinkeinolain mukaisten valtionlainojen korot on vuoden 1995 alusta muutettu markkinaehtoisiksi korkoiksi. Tämä aiheuttaa samoja ongelmia kuin maaseutuelinkeinolain mukaisten valtionlainojen koron määräytymisessä ja vaihtumisessa.

Porotalouselinkeinon ja luontaiselinkeinon tuottoon nähden korkeahko korkotaso aiheuttaa myös suuria taloudellisia ongelmia. Tilojen pakkorealisoinnin ehkäisemiseksi korkotasoa on tarpeen näiden tilojen osalta olennaisesti alentaa.

Kolttalaki

Nykyistä kolttalakia edeltäneen aikaisemman kolttalainsäädännön mukaisten lainojen ja saamisten korot ovat kolttatilojen tuottoon ja kolttien tuloihin nähden liian korkeat. Pakkorealisoitien välttämiseksi ja kolttien asumisen turvaamiseksi aikaisemmin syntyneiden lainojen ja muiden valtion saamisten korkoja tulee tarkistaa.

2. Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

2.1. Maaseutuelinkeinolaki

Maaseutuelinkeinolakia muuttamalla pyritään eräät tähän asti rakennetukijärjestelmän ulkopuolelle jääneet yhteisyritykset saattamaan maaseutuelinkeinolain mukaisen tukijärjestelmän piiriin. Lisäksi pyritään alentamaan maatalojen velanhoidokustannuksia ja siten parantamaan maatalatalouden kannattavuutta. Valtionlainat on myönnetty maatalouden rakenteiden parantamiseen, sukupolvenvaihdoiksi ja investointeihin, ja niiden tulisi olla korkotasoltaan kilpailukykyisiä tavallisten pankkilainojen kanssa. Valtionlainoja myönnettäessä tarkoituksena on ollut, että ne ovat koroltaan edullisempia kuin vastaaviin tarkoituksiin myönnetty pankkilainat. Ehdotuksen tavoitteena on palauttaa kyseinen tukielementti lainoitukseen.

Maaseutuelinkeinolain muutoksen tavoitteena on lisäksi yhtenäistää rakennepoliittikalain ja 1 päivän tammikuuta 1996 jälkeen myönnettyjen maaseutuelinkeinolain mukaisen valtionlainojen korkoja ja siten alentaa valtionlainoista johtuvia hallinnointikuluja.

Maatalojen velanhoido-ongelmien helpotta-

miseksi ehdotetaan, että vuosina 1991—1995 maaseutuelinkeinolain nojalla myönnettyjen valtionlainojen korko alennettaisiin koko maassa viiteen prosenttiin siirtymäkauden ajaksi eli vuoden 2001 loppuun asti.

Valtionlainojen hallinnointikulujen pienentämiseksi sekä rakennepolitiikkalain ja 1 päivän tammikuuta 1996 jälkeen myönnettyjen maaseutuelinkeinolain mukaisten valtionlainojen korkojen yhtenäistämiseksi ehdotetaan, että maaseutuelinkeinolain mukaisen valtionlainojen korkosäännöksiä muutetaan.

Eduskunta on vastauksessaan hallituksen esitykseen maaseutuelinkeino-, porotalous- ja luontaiselinkeinolain muuttamisesta (HE 311/1994 vp) edellyttänyt, että seurataan oikeusturvan toteutumista muutoksenhaussa lainalausuntojen osalta ja ryhdytään tarvittaessa toimenpiteisiin muutoksenhaun ulottamiseksi korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

Tässä esityksessä ehdotetaan, että tuki päätöksiin olisi pääsääntöisesti mahdollista hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

Hallintolainkäyttölaki tuli voimaan 1 päivänä joulukuuta 1996. Eduskunta on lausumassaan edellyttänyt valitusmenettelysäännösten tarkistamista siten, että ne muutetaan vastaamaan hallintolainkäyttölakia. Esityksessä on mahdollisuuksien mukaan otettu huomioon muutoksenhakumenettelyjen yhtenäistäminen hallintolainkäyttölain kanssa.

2.2. Porotalouslaki ja luontaiselinkeinolaki

Esityksen tavoitteena on saattaa ne porotalouden harjoittajat ja luontaiselinkeinon harjoittajat, jotka eivät omista viljelysmaata, vapaaehtoisessa velkajärjestelyssä samaan asemaan maatilataloutta harjoittavien viljelijöiden kanssa. Esityksen tavoitteena on myös helpottaa elinkeinonharjoittajien velanhoito-ongelmia ja ehkäistä pakkohuutokauppoja. Tavoitteiden toteuttamiseksi ehdotetaan porotalouslakiin ja luontaiselinkeinolakiin sisällytettäväksi maaseutuelinkeinolain vapaaehtoista velkajärjestelyä vastaavat säännökset. Lisäksi ehdotetaan lainansaajan maksettavia korkoja alennettaviksi.

Myös porotalouslakiin ja luontaiselinkeinolakiin sisältyvät muutoksenhakua ja eräitä muita menettelyjä koskevat säännökset ehdotetaan tarkistettaviksi vastaavalla tavalla kuin maaseutuelinkeinolakea koskevassa jaksossa

2.1. on esitetty.

2.3. Kolttalaki

Esityksen yhtenä tavoitteena on turvata kolttaväestön asumista. Lisäksi tavoitteena on saada aikaisemman kolttalainsäädännön mukaista tukea saanut kolttaväestö velanhoitokustannuksissa yhdenvertaiseen asemaan luontaiselinkeino- ja porotilallisten kanssa. Tavoitteiden toteuttamiseksi ehdotetaan kolttalainsäädännön mukaisia korkoja tarkistettaviksi.

Myös lakiin sisältyvät muutoksenhakua ja eräitä muita menettelyjä koskevat säännökset ehdotetaan tarkistettaviksi vastaavalla tavalla kuin maaseutuelinkeinolakea koskevassa jaksossa 2.1. on esitetty.

3. Esityksen vaikutukset

3.1. Taloudelliset vaikutukset

Maaseutuelinkeinolain 5 §:n tarkistamisesta aiheutuu jonkin verran korkotukimenojen lisäystä. Yksittäisten lainansaaajien korkotukilainahakemusten arvioidaan kuitenkin vähenevän vastaavasti sen vuoksi, että viljelijät osallistuisivat yhteishankkeisiin. Yhteishankkeisiin vuosittain myönnettävien korkotukilainojen pääomamäärän arvioidaan olevan yhteensä noin 10 miljoonaa markkaa ja niihin maksettavan korkotuen noin 500 000 markkaa vuodessa. Korkotuki maksettaisiin valtion talousarvion momentilta 30.33.49. (Maaseutuelinkeinotoiminnan korkotuki (osa EU) (arviomääräraha)) osoitetuista määrärahoista.

Maaseutuelinkeinolain mukaisten valtionlainojen koron alentaminen koskisi noin 2 500 maatilaa. Lainojen koron alentaminen vähentäisi maatilatalouden kehittämisrahas-
ton tuloja ensimmäisenä vuonna noin 11,9 miljoonaa markkaa ja viiden vuoden aikana yhteensä noin 51,5 miljoonaa markkaa.

Vapaaehtoisen velkajärjestelyn mahdollistaminen kaikille porotalouden harjoittajille aiheuttaa valtiolle tulojen menetyksiä vuosittain arviolta 0,5 miljoonaa markkaa ja sen mahdollistaminen luontaiselinkeinonharjoittajille arviolta 0,3 miljoonaa markkaa.

Porotalouslain ja sitä aikaisemman lainsäädännön, luontaiselinkeinolain ja kolttalainsäädännön mukaisten asuntolainojen koron tarkistaminen enintään neljään prosenttiin koskee noin 80 lainaa. Vuosittain alennuk-

sen arvioidaan vähentävän valtion korkotuloja noin 440 000 markkaa. Vuosina 1997—2001 valtion korkotulojen arvioidaan alenevan yhteensä 1,7 miljoonaa markkaa.

Edellä mainitun lainsäädännön mukaisten muiden valtionlainojen koron tarkistamisen enintään kahteen ja puoleen prosenttiin arvioidaan vähentävän valtion korkotuloja noin 40 000 markkaa vuodessa. Vuosina 1997—2001 korkotulojen arvioidaan alenevan yhteensä 140 000 markkaa.

Edellä mainittuihin lakeihin perustuvien valtion myyntihintasaamisten arvioidaan vähentävän valtion korkotuloja vuosittain noin 80 000 markkaa.

3.2. Organisaatio- ja henkilöstövaikutukset

Vapaaehtoisen velkajärjestelyn mahdollistaminen porotalouslain ja luontaiselinkeinolain mukaisissa valtionlainoissa lisää jonkin verran Lapin maaseutuelinkeinopiirin työmäärää. Muutoksella ei kuitenkaan ole oleellisia organisatorisia vaikutuksia, eikä se aiheuta henkilöstön lisäyksen tarvetta.

4. Asian valmistelu

Asia on valmisteltu virkатыönä maa- ja metsätalousministeriössä. Ehdotetut maaseutuelinkeinolain muutokset perustuvat maa- ja metsätalousministeriön asettaman maatilojen velkatyöryhmän esittämiin ehdotuksiin.

Luontaiselinkeinolain ja porotalouslain vapaaehtoista velkajärjestelyä koskeva muutosehdotus on valmisteltu luontaiselinkeinolain kehittämistoimikunnan mietinnön MMM 1995:6 pohjalta.

Ehdotuksesta on neuvoteltu saamelaiskäräjien kanssa 27 päivänä syyskuuta 1996. Saamelaiskäräjät kannattivat ehdotusta yksimielisesti.

Esityksestä ovat antaneet lausuntonsa Satakunnan maaseutuelinkeinopiiri, maaseutuelinkeinujen valituslautakunta, oikeusministeriö, korkein hallinto-oikeus, Maa- ja metsätaloustuottajien Keskusliitto MTK ry., Svenska lantbruksproducenternas centralförbund (SLC), Osuuspankkien Keskuspankki Oy, Merita Pankki Oy ja Paliskuntain yhdistys. Lausunnoissa esitetyt ehdotukset on mahdollisuuksien mukaan otettu huomioon.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut

1.1. Maaseutuelinkeinolaki

5 §. *Yritysmuoto*. Pykälän 1 momentissa säädetään niistä yritysmuodoista, joille tukea voidaan myöntää. Tukea voidaan momentin 3 kohdan nojalla myöntää sellaiselle avoimelle yhtiölle, kommandiittiyhtiölle, osuuskunnalle ja osakeyhtiölle, jonka pääasiallisena tarkoituksena on maaseutuelinkeinolaissa tarkoitettujen toiminnan harjoittaminen.

Maaseutuelinkeinolain mukaisen tuen myöntämisen yleisenä edellytyksenä on, että tuettava yritys harjoittaa maatilataloutta omistamallaan maatilalla. Maataloutta voidaan kuitenkin harjoittaa yhteiseen lukuun myös siten, että yhtiö tai muu yhteisyritys ei omista maatalousmaata lainkaan, koska

maanomistajia olisivat yhteisen yrityksen yksityiset osakkaat. Näissä tilanteissa 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettulle yhteiselle yritykselle ei voitaisi lainkaan myöntää maaseutuelinkeinolaissa tarkoitettua tukea. Tukea myönnettäessä ei myöskään voitaisi ottaa huomioon tavanomaista suuremman yrityksen kokoa tuotannon ja tuen määrää korottavana seikkana. Epäkohdan poistamiseksi ja tuen myöntämisen edellytysten yhtenäistämiseksi EY:n lainsäädännön kanssa pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 4 momentti, jonka nojalla tukea voitaisiin myöntää 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetuille yhteisöille samoilla edellytyksillä kuin vastaaviin tarkoituksiin voidaan myöntää tukea maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2328/91 9 artiklassa säädetyillä perusteilla.

26 §. *Valtionlainat.* Pykälän 2 momentissa säädetään valtionlainojen korosta. Voimassa olevan momentin mukaan valtionlainan korkoina käytetään markkinaehtoisia korkoja. Niillä tarkoitetaan tavanomaisin ehdoin myönnettyjen luottojen korkosidonnaisuuksia lisättynä luottolaitoksen käyttämillä korkomarginaaleilla.

Momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että valtionlainalla olisi yksi korko, joka määräytyisi markkinaehtoisten luottojen keskikorkojen perusteella. Tarkemmat säännökset koron määräytymisestä, lainan saajalta perittävästä vähimmäiskorosta ja korkoetuuden muuttamisesta avustukseksi annettaisiin asetuksella. Korko määrättäisiin hallinnollisesti kerran vuodessa. Korko olisi vastaava kuin EY:n osarahoitteisissa valtionlainoissa. Tarpeeton viittaus maatilatalouden kehittämisrahastoon ehdotetaan poistettavaksi.

Viljelijä maksaa vuosina 1991—1995 maaseutuelinkeinolain mukaisesti myönnettyistä valtionlainoista neljästä seitsemään prosenttiin vuotuista korkoa. Korkoprosentin määrää viljelijän asuinpaikka. Samaan aikaan Suomen pankin peruskorko on vuodesta 1990 laskenut kahdeksasta ja puolesta prosentista neljään prosenttiin. Myös markkinakorot ovat samaan aikaan alentuneet. Esimerkiksi 12 kuukauden heliborko on alentunut noin kymmenen prosenttiyksikköä. Maatilalain mukaisten valtionlainojen korko on alennettu vuoden 1995 alusta neljään prosenttiin. Maatilojen velanhoito-ongelmien helpottamiseksi ja tukielementin palauttamiseksi valtionlainoihin maaseutuelinkeinolain perusteella vuosina 1991—1995 myönnettyjen valtionlainojen korko ehdotetaan alennettavaksi koko maassa viiteen prosenttiin. Tätä koskevat säännökset otettaisiin pykälän 3 momenttiin.

31 §. *Lainatukipäätös.* Sekä valtionlainat että korkotukilainat on ennen Suomen jäsenyyttä Euroopan unionissa myönnetty siten, että lainaa on haettu luottolaitokselta, joka on pyytänyt maaseutuelinkeinopiiriltä tai eräissä tapauksissa kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselta hakemuksesta lausunnon. Luottolaitos ei ole voinut myöntää lainaa vastoin lausuntoa ja siinä asetettuja ehtoja. Lausunto on liitetty velkakirjaan lainan ehtoina noudatettavaksi. Viime kädessä kuitenkin luottolaitos on päättänyt, myöntääkö se lainan hyväksytyillä ehdoilla vai ei.

Maa- ja metsätalousministeriön yleiskirjeessä nro 70/96 olevan määräyksen mukaan

viljelijä joutuu hakemaan lainatukea maaseutuelinkeinopiiriltä. Maaseutuelinkeinopiirin on päätöksessään määritettävä kullekin lainalle myös lainan sisältämän tuen prosentuaalinen taso ja enimmäismarkkamäärä. Samalla päätöksellä ratkaistaan myös mahdollinen avustushakemus. Kysymyksessä ei siten enää ole pelkästään luottolaitokselle annettava lausunto. Maaseutuelinkeinolain 31 § ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan uudistunutta järjestelmää.

51 a ja 51 b §. *Muutoksenhaku. Päätöksen tiedoksianto.* Nykyisin 51 a § sisältää muutoksenhakusäännökset muilta kuin maankäyttösuunnitelmia ja lainalausuntoja koskevilta osin. Lainan myöntämisen edellytyksistä luottolaitoksille annettuja lausuntoja koskevat muutoksenhakusäännökset sisältyvät 51 b §:ään. Valtaosaltaan näitä lausuntoja ovat antaneet maaseutuelinkeinopiirit ja vähäiseltä osin kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset.

Kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisten antamiin lainalausuntoihin on 51 b §:n mukaan voinut hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinopiiriin. Maaseutuelinkeinopiirin ensiasteena luottolaitokselle antamiin lainalausuntoihin lainan hakija on voinut hakea muutosta määräjassa oikaisuvaatimuksella. Jos maaseutuelinkeinopiiri on katsonut voivansa tarkistaa aikaisempaa lausuntoaan lainanhakijan kannalta edullisemmaksi, se on antanut lainasta uuden lausunnon. Jos maaseutuelinkeinopiiri ei sen sijaan ole katsonut voivansa näin menetellä, sen on tullut siirtää asia maaseutuelinkeinon valituslautakunnalle valituksena käsiteltäväksi. Valituslautakunnan ratkaisuun ei ole saanut hakea muutosta valittamalla.

Koska lainaan liittyvää tukea nykyään haetaan aina erikseen maaseutuelinkeinopiiriltä ja tämä antaa tuesta päätöksen hakijalle samaan tapaan kuin avustusasioissakin eikä erillisiä lainalausuntoja luottolaitoksille ole tarpeen enää antaa, muutoksenhakukin ehdotetaan järjestettäväksi samalla tavoin kuin avustusasioista säädetään 51 a §:ssä. Näistä syistä ehdotetaan 51 b §:n muutoksenhakusäännökset poistettaviksi ja lainatukipäätöksissä otettavaksi käyttöön 51 a §:n mukainen muutoksenhakujärjestelmä poistamalla 51 a §:n 1 momentista viittaus 31 §:ään.

Edellä mainitun muutoksen seurauksena maaseutuelinkeinopiiriin lainatukihakemusiin antamiin ratkaisuihin haettaisiin muutosta ilman oikaisuvaatimusmenettelyä valituslautakunnalta. Valituslautakunnan päätök-

seen olisi mahdollista hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Lainalausunnoista valitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen ei ole ollut mahdollinen. Tässä suhteessa ei ole kuitenkaan perusteltua poiketa avustuksia koskevista säännöksistä.

Lain 51 a §:n 3 momentissa on lueteltu tapaukset, joissa voi hakea muutosta korkeimmalta hallinto-oikeudelta joko suoraan tai korkeimman hallinto-oikeuden myönnettyä valitusluvan. Maksuhelpotuksia koskeviin päätöksiin ei ole voinut hakea muutosta valittamalla. Koska näiden valitusten vuositainen lukumäärä ei ole kovin suuri ja näitä koskevaa valituskieltoa ei ole suoraan kirjoitettu lakiin, ehdotetaan, että hallintolainkäyttölain periaatteiden mukaisesti maksuhelpotuksia koskevista päätöksistä voisi valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos se myöntää valitusluvan.

Lainalausunnon on voinut maaseutuelinkeinolain 31 §:n 3 momentin mukaan antaa hakijalle tiedoksi postitse tavallisena kirjeenä. Tiedoksisaannin on tällöin katsottu tapahtuneen, jollei muuta näytetä, seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun asiakirja on hakijan ilmoittamalla osoitteella varustettuna jätetty postin kuljetettavaksi. Kyseinen sääntö ehdotetaan ulotettavaksi koskemaan kaikkia maaseutuelinkeinopiirin antamia päätöksiä, jotka koskevat yleensä tukihakemusta tai maksuhelpotushakemusta. Asiasta ehdotetaan otettavaksi säännökset 51 b §:ään.

51 c §. *Käsittelymaksun periminen.* Käsittelymaksuja koskevat säännökset ehdotetaan tarkistettaviksi lainatukiratkaisuihin ehdotettujen muutosten vuoksi.

1.2. Porotalouslaki

22 §. *Lainaehtot.* Pykälään ehdotetaan tehtäväksi valtionlainan koron määräytymisestä vastaavat muutokset kuin maaseutuelinkeinolain 26 §:n 2 momenttiin.

23 §. *Muut ehdot.* Porotalouden lainoitusta koskevassa menettelyssä noudatetaan pääosin maaseutuelinkeinolain mukaisia säännöksiä. Porotalouslain 23 §:ssä viitataan tältä osin maaseutuelinkeinolain asianomaisiin pykäliin. Viittaus ei kuitenkaan koske vapaaehtoista velkajärjestelyä. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi viittaus maaseutuelinkeinolain 29 a—29 c §:n mukaiseen vapaaehtoiseen velkajärjestelyyn. Muutos mahdollis-

taisi sen, että pelkästään porotaloutta harjoittavalle elinkeinonharjoittajalle voitaisiin myöntää samanlainen vapaaehtoinen velkajärjestely kuin maatilatalouden harjoittajallekin.

24 §. *Koron tarkistaminen.* Korkoja ehdotetaan tarkistettaviksi siten, että ennen 1 päivää tammikuuta 1996 syntyneiden valtion myyntihintasaamisten tai myönnettyjen valtionlainojen korot olisivat siirtymäkaudella enintään kaksi ja puoli prosenttia ja asuntolainoissa enintään neljä prosenttia. Korkojen tarkistus on tarpeellista porotaloustilojen ulosmittausten estämiseksi ja porotalouden harjoittajien toimeentulon turvaamiseksi. Vuoden 2002 alusta korkoja voitaisiin tarkistaa valtioneuvoston päätöksellä enintään kahdella prosenttiyksiköllä vastaamaan yleisessä korkotasossa tapahtuneita muutoksia.

35 a—35 c §. *Muutoksehaku. Päätöksen tiedoksianto. Käsittelymaksun periminen.* Pykälisiin ehdotetut muutokset vastaavat niitä muutoksia, jotka on esitetty maaseutuelinkeinolain 31 §:n, 51 a §:n 1, 3 ja 4 momentin sekä 51 b ja 51 c §:n perusteluissa. Muutokset koskevat porotalouslain nojalla tehtyä lainatukipäätöstä, muutoksenhakua lainatukipäätökseen, päätöksen tiedoksiantoa ja päätöksestä perittävän käsittelymaksun perimistä.

41 §. *Eräät aikaisemman lainsäädännön mukaiset toimenpiteet ja oikeussuhteet.* Pykälä sisältää säännökset, joiden mukaan kumotun porotilain (590/1969) mukaisten valtion myyntihintasaamisten ja -lainojen takaisinmaksuaikaa ja korkoa koskevat porotilain säännökset. Korot ovat nykyisin kolmesta kymmeneen prosenttiin. Porotalouden harjoittajat tulisi velanhoitokustannuksissa mahdollisuuksien mukaan saattaa keskenään samaan asemaan riippumatta siitä, milloin laina on myönnetty tai myyntihintasaaminen syntynyt. Tämän vuoksi aikaisemmin syntyneisiin luottoihin ehdotetaan sovellettavaksi samoja korkoja kuin porotalouslain mukaisiin luottoihin.

41 a §. *Aikaisemman lainsäädännön nojalla myönnettyjen lainojen valtionvastuulle ottaminen.* Pykälään on jo aikaisemmin tehty lakisäateistä velkajärjestelyä koskevat tarkistukset. Sen sijaan pykälästä puuttuvat maaseutuelinkeinolain mukaista vapaaehtoista velkajärjestelyä vastaavat säännökset. Porotalouslain mukaisiin valtionlainoihin ehdotetaan sovellettavaksi maaseutuelinkeinolain 29 a—29 c §:ää vastaavia säännöksiä, jol-

loin vapaaehtoinen velkajärjestely mahdollistuu myös porotalouden harjoittajalle. Samalla maininta lainsäädännöstä poistetusta akordimenettelystä korvattaisiin viittauksilla vapaaehtoiseen velkajärjestelyyn.

1.3. Luontaiselinkeinolaki

29—31 §. *Lainaehdot. Muut ehdot. Myyntihinnan ja lainojen koron vahvistaminen.* Porotalouslakia ja maaseutuelinkeinolakea ehdotetaan tarkistettaviksi korkosäännösten osalta. Porotalouslakiin ehdotetaan lisättäväksi myös viittaus maatalouselinkeinolain 29 a—29 c §:n mukaiseen vapaaehtoiseen velkajärjestelyyn. Luontaiselinkeinolain 29—31 §:ää ehdotetaan tarkistettaviksi porotalouslain säännöksiä vastaavasti. Tarkistus on välttämätön yhdenvertaisuuden toteuttamiseksi sekä sen vuoksi, että luontaiselinkeinojen harjoittajat ovat taloudellisesti vielä porotalouden harjoittajiaakin heikommassa asemassa. Luontaiselinkeinotiloilla taloudelliset vaikeudet ovat erittäin kärjistyneitä. Samalla 31 §:n otsikkoa ehdotetaan tarkistettavaksi siten, että se kuvaa paremmin pykälän uutta sisältöä.

42 a—42 c §. *Muutoksenhaku. Päätöksen tiedoksianto. Käsittelymaksun periminen.* Pykäliin ehdotetut muutokset vastaavat niitä muutoksia, jotka on esitetty maaseutuelinkeinolain 31 §:n, 51 a §:n 1, 3 ja 4 momentin sekä 51 b ja 51 c §:n perusteluissa. Muutokset koskevat luontaiselinkeinolain nojalla tehtyä lainatukipäätöstä, muutoksenhakua lainatukipäätökseen, päätöksen tiedoksiantoa ja päätöksistä perittävän käsittelymaksun perimistä.

46 §. *Aikaisemmin myönnettyjen lainojen valtion vastuulle ottaminen.* Pykälään ehdotetaan tehtäväksi vastaavat vapaaehtoista velkajärjestelyä koskevat muutokset kuin porotalouslakiin.

1.4. Kolttalaki

63 ja 63 a §. *Muutoksenhaku. Päätöksen tiedoksianto.* Pykäliin ehdotetut muutokset vastaavat niitä muutoksia, jotka on esitetty maaseutuelinkeinolain 51 a §:n 1, 3 ja 4 momentin sekä 51 b §:n perusteluissa. Muutokset koskevat muutoksenhakua kolttalain nojalla tehtyyn maaseutuelinkeinopiiriin päätökseen ja päätöksen tiedoksiantoa.

64 §. *Käsittelymaksun periminen.* Käsittelymaksua koskevaa pykälää on yhdenmukaistettu maaseutuelinkeinolain, porotalouslain ja luontaiselinkeinolain vastaavien pykälien kanssa.

68 §. *Eräät aikaisemman lainsäädännön mukaiset toimenpiteet ja oikeussuhteet.* Kolttien taloudelliset olosuhteet vastaavat pitkälti luontaiselinkeinotilallisten ja porotaloustilallisten olosuhteita. Kolttiloista on suurin osa kuitenkin enintään viiden hehtaarin suuruisia asuntotiloja. Koltta-alueella on työttömyys lisäksi erittäin suuri ongelma. Jotta kolttatilat voitaisiin säilyttää kolttien omistuksessa ja kolttien asuminen siten turvata, myös kolttalainsäädännön mukaisten luottojen korkoa tulisi alentaa vastaavasti kuin luontaiselinkeinotiloihin ja porotaloustiloihin kohdistuvien luottojen korkoja. Säännökset tästä sisältyvät muutettavaksi ehdotettuun 68 §:ään.

2. Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun ne on hyväksytty ja vahvistettu. Siltä osin kuin koron alennus toteutettaisiin takautuvasti 1.11.1996-30.4.1997 väliseltä ajalta, liikaa maksettu korko hyvitetäisiin lainansaajalle lokakuun 1997 kannon yhteydessä. Hyvitys maksettaisiin huhtikuun 30 päivän 1997 saldon perusteella.

Maaseutuelinkeinolain 5 §:n 4 momenttia sovellettaisiin myös niihin investointeihin, jotka on aloitettu tai toteutettu Euroopan unionin jäsenyyden toteuduttua eli vuoden 1994 jälkeen. Korkojen alentamista koskevia mainitun lain 26 §:n 2 ja 3 momentin säännöksiä sovellettaisiin 1 päivänä toukokuuta 1997 alkavan korkokauden alusta lukien.

Maaseutuelinkeinolain 26 §:n korkosäännöksiä sovellettaisiin myös niihin lainoihin, joita ehdotetun lain voimaan tultua vielä myönnetään vaiheittaisen sukupolvenvaihdon rahoitukseen. Vaiheittaisen sukupolvenvaihdon loppuun saattamiseen saadaan myöntää maaseutuelinkeinolain mukaista lainaa enintään vuoden 1999 loppuun.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

maaseutuelinkeinolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun maaseutuelinkeinolain (1295/1990) 26 §:n 2 ja 3 momentti, 31 ja 51 a—51 c §, sellaisina kuin ne ovat, 26 §:n 2 momentti laissa 1304/1994, 26 §:n 3 momentti laissa 805/1993, 31 § viimeksi mainitussa laissa ja laissa 169/1995 sekä 51 a—51 c § viimeksi mainitussa laissa, sekä
lisätään 5 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 660/1992 ja mainitussa laissa 805/1993, uusi 4 momentti seuraavasti:

5 §

Yritysmuoto

Myönnettäessä investointitukea 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettulle yhteisölle tuettavan toiminnan enimmäismäärää sekä tuettavan hankkeen hyväksyttäviä enimmäiskustannuksia voidaan korottaa maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2328/91 9 artiklassa säädetyn tavoin, jos yhteisö täyttää mainitun artiklan mukaiset yhteenliittymää koskevat edellytykset.

26 §

Valtionlainat

Valtionlainan koron suuruus määräytyy maatalouteen myönnettyjen markkinaehtoisten luottojen kesikoron perusteella. Lainansaajan on maksettava lainasta kyseistä korkoa viisi prosenttiyksikköä alemmaa korkoa siihen saakka, kunnes korkoetus on kokonaan käytetty. Koron määräytymisestä, vähimmäiskorosta, korkoetuuden muuntamisesta avustukseksi sekä avustuksen enimmäismäärästä säädetään asetuksella.

Jos ennen 1 päivää tammikuuta 1996 myönnetystä valtionlainasta peritään yli viiden prosentin vuotuista korkoa, korko on 1 päivän marraskuuta 1996 ja 31 päivän jou-

luukuuta 2001 välisen ajan kuitenkin enintään viisi prosenttia. Vuoden 2002 alusta korkoa voidaan yleisesti tarkistaa enintään kahdella prosenttiyksiköllä lainan myöntämisen jälkeen yleisessä korkotasossa tapahtuneita muutoksia vastaavasti. Koron yleisestä tarkistamisesta päättää valtioneuvosto.

31 §

Lainatukipäätös

Ennen kuin luottolaitos voi myöntää lainan, maaseutuelinkeinopiirin on annettava päätös lainaa koskevasta tukihakemuksesta. Hakemuksesta on tarvittaessa hankittava kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen ja ympäristökeskuksen lausunto.

Asianomainen ministeriö antaa tarkemmat säännökset siitä, miten laina myönnetään 1 momentissa tarkoitetun päätöksen perusteella. Luottolaitoksen on ilmoitettava välittömästi lainan myöntämisestä maaseutuelinkeinopiirille ja kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle.

Laina voidaan siirtää luottolaitoksesta toiseen, jos siirto ja valtionlainoissa lisäksi tarvittavat valtion ja luottolaitoksen väliset velkakirjajärjestelyt toteutetaan asianomaisen ministeriön määräämällä tavalla. Ilman lainansaajan suostumusta laina voidaan siirtää vain, jos ministeriö erikseen katsoo, että siihen on luottolaitoksen toiminnan muutoksen vuoksi erityisen painavia syitä.

51 a §

Muutoksenhaku

Maaseutuelinkeinopiirin tämän lain nojalla antamaan muuhun kuin 42 §:n 2 momentissa tarkoitettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan 30 päivän kuluessa siitä, kun valittaja on saanut tiedon päätöksestä.

Valituskirjelmä voidaan 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa sekä valitettaessa 42 §:n 2 momentin nojalla maaseutuelinkeinopiirin päätöksestä toimittaa myös sille viranomaiselle, jonka päätökseen haetaan muutosta. Tämän viranomaisen on lähetettävä valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalle.

Valituslautakunnan päätökseen asiassa, joka koskee avustuksen tai muun tuen takaisin perimistä tai lakkauttamista, lainan tai myyntihintasaamisen irtisanomista taikka vapaaehtoisen velkajärjestelyn tai muun maksuhelpotuksen raukeamista, saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Muuten valituslautakunnan tässä pykälässä tarkoitettussa asiassa antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Lupa voidaan myöntää, jos:

1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhteneväisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;

2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; taikka

3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Asianomaisen ministeriön tämän lain nojalla antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

51 b §

Päätöksen tiedoksianto

Avustusta tai muuta tukea taikka maksuhelpotusta koskevasta hakemuksesta sekä käyttösuunnitelman vahvistamisesta annettu maaseutuelinkeinopiirin päätös saadaan toimittaa hakijalle tiedoksi postitse tavallisena kirjeenä. Jollei muuta näytetä, hakijan katsotaan saaneen tiedon päätöksestä seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on annettu postin kuljetettavaksi.

51 c §

Käsittelymaksun periminen

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä peritään maksu siten kuin maksujen perimisestä erikseen säädetään. Velkajärjestelyä ja muita luottojen maksuhelpotuksia sekä avustuksen ja muun tuen myöntämistä koskevat maaseutuelinkeinopiirin päätökset ovat kuitenkin maksuttomia. Myös velkajärjestelyä ja muita maksuhelpotuksia koskevat maaseutuelinkeinojen valituslautakunnan päätökset ovat maksuttomia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 19 .

Tätä lakia sovelletaan 5 §:n 4 momentissa tarkoitettujen yhteisöjen sellaisiin investointeihin, jotka on aloitettu tai toteutettu vuoden 1994 jälkeen.

Lain 26 §:n 2 ja 3 momenttia sovelletaan 1 päivästä toukokuuta 1997.

Tämän lain 26 §:n 3 momentin säännöksiä sovelletaan valtionlainoista 1 päivän marraskuuta 1996 ja 30 päivän huhtikuuta 1997 väliseltä ajalta perittäviin korkoihin siltä osin, kuin korot on laskettu 30 päivänä huhtikuuta 1997 erääntymättömälle lainapääomalle. Liikaa peritty korko hyvitetään lainansaajalle lokakuun 1997 kannossa.

Lain 26 §:n säännöksiä sovelletaan myös niihin lainoihin, joita tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen lainsäädännön nojalla myönnetään vaihteittaiseen sukupolvenvaihdukseen tämän lain tultua voimaan.

2.

Laki**porotalouslain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 9 päivänä helmikuuta 1990 annetun porotalouslain (161/1990) 22 §:n 3 momentti, 23, 24 ja 35 a —35 c §, 41 §:n 1 momentti sekä 41 a §:n 4 ja 5 momentti, sellaisina kuin ne ovat 22 §:n 3 momentti laissa 1305/1994, 23 ja 24 § laissa 1298/1990, 35 a—35 c § laissa 170/1995 sekä 41 a §:n 4 ja 5 momentti laissa 1560/1991, seuraavasti:

22 §

Lainaehdot

Valtionlainan koron suuruus määräytyy maatalouteen myönnettyjen markkinaehtoisien luottojen kesikoron perusteella. Lainansaajan on maksettava lainasta kyseistä korkoa viisi prosenttiyksikköä alemmaa korkoa siihen saakka, kunnes korkoetus on kokonaan käytetty. Korkoetuudella tarkoitetaan kokonaiskoron ja lainansaajalta perittävän koron erotusta. Koron määräytymisestä, vähimmäiskorosta, korkoetuuden muuntamisesta avustukseksi sekä avustuksen enimmäismäärästä säädetään asetuksella.

23 §

Muut ehdot

Lainojen ja avustusten myöntämismenettelystä, maksattamisesta, vakuuksista, valtionvastuusta, lainojen ja myyntihintojen takaisin perimisestä, lykkäysten myöntämisestä ja peruuttamisesta, porotalouden harjoittajalle myönnettyjen luottojen vapaaehtoisesta velkajärjestelystä sekä lainojen hoitamisesta luottolaitokselle aiheutuvien kulujen korvaamisesta ja korvausten takaisin perimisestä sekä lainojen ja avustusten valvonasta samoin kuin muistakin lainoitusta, myyntihintoja ja avustuksia koskevista seikoista on tässä laissa säädettyin poikkeuksin soveltuvin osin voimassa, mitä maaseutuelinkeinolain 26 §:n 3 momentissa, 27 §:ssä, 29 §:n 3 ja 4 momentissa, 29 a—29 c, 30 ja 31 §:ssä, 32 §:n 3 momentissa, 47

§:ssä, 48 §:n 1 ja 4 momentissa sekä 50 ja 51 §:ssä säädetään vastaavista lainoista ja myyntihinnoista sekä avustuksista.

24 §

Koron tarkistaminen

Jos ennen 1 päivää tammikuuta 1996 syntyneen valtion myyntihintasaamisen tai myönnetyn valtionlainan korkona peritään yli kahden ja puolen prosentin vuotuista korkoa, korko on 1 päivän marraskuuta ja 31 päivän joulukuuta 2001 välisen ajan kuitenkin kaksi ja puoli prosenttia. Asuntolainojen korkona peritään mainittuna aikana enintään neljän prosentin vuotuista korkoa. Vuoden 2002 alusta korkoa voidaan yleisesti tarkistaa enintään kahdella prosenttiyksiköllä luoton myöntämisen jälkeen yleisessä korkotasossa tapahtuneita muutoksia vastaavasti. Myyntihinnan ja lainojen koron yleisestä tarkistamisesta päättää valtioneuvosto.

35 a §

Muutoksenhaku

Maaseutuelinkeinopiirin tämän lain nojalla tekemään muuhun kuin 42 §:n 2 momentissa tarkoitettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan 30 päivän kuluessa siitä, kun valittaja on saanut tiedon päätöksestä.

Valituskirjelmä voidaan 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa sekä valitettaessa 15 §:n 5 momentin nojalla maaseutuelinkeinopiirin päätöksestä toimittaa myös sille viranomaiselle, jonka päätökseen haetaan muutos-

ta. Tämän viranomaisen on lähetettävä valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalle.

Valituslautakunnan 31 ja 32 §:ssä mainitussa asiassa antamaan päätökseen sekä asianomaisen ministeriön tämän lain nojalla antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Vastaavasti saa valituslautakunnan päätökseen hakea muutosta valittamalla asiassa, joka koskee avustuksen tai muun tuen takaisin perimistä tai lakkauttamista, lainan tai myyntihintasaamisen irtisanomista taikka vapaaehtoisen velkajärjestelyn tai muun maksuhelpotuksen raukeamista. Muuten valituslautakunnan tässä laissa tarkoitettussa asiassa antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Lupa voidaan myöntää, jos:

1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhteneväisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;

2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; taikka

3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

35 b §

Päätöksen tiedoksianto

Avustusta tai muuta tukea taikka maksuhelpotusta koskevasta hakemuksesta annettu maaseutuelinkeinopiirin päätös saadaan toimittaa hakijalle tiedoksi postitse tavallisena kirjeenä. Jollei muuta näytetä, hakijan katsotaan saaneen tiedon päätöksestä seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on annettu postin kuljetettavaksi.

35 c §

Käsittelymaksun periminen

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä peritään maksu siten kuin maksujen perimisestä erikseen säädetään. Velkajärjestelyä ja

muita luottojen maksuhelpotuksia sekä avustuksen ja muun tuen myöntämistä koskevat maaseutuelinkeinopiirin päätökset ovat kuitenkin maksuttomia. Myös velkajärjestelyä ja muita maksuhelpotuksia koskevat maaseutuelinkeinojen valituslautakunnan päätökset ovat maksuttomia.

41 §

Eräät aikaisemman lainsäädännön mukaiset toimenpiteet ja oikeussuhteet

Porotilalain nojalla ennen tämän lain voimaantuloa syntyneen valtion ja luottolaitoksen saamisen takaisinmaksuaikaan ja korkoon sekä muihin ehtoihin sovelletaan porotilalain säännöksiä ja aikaisempia sopimuksen ehtoja. Jos porotilalain mukaisista valtionlainoista ja myyntihintasaamisista peritään yli kahden ja puolen prosentin vuotuista korkoa, korko on 1 päivän marraskuuta 1996 ja 31 päivän joulukuuta 2001 välisen ajan kuitenkin kaksi ja puoli prosenttia. Asuntolainojen korkona peritään mainittuna aikana enintään neljän prosentin vuotuista korkoa.

41 a §

Aikaisemman lainsäädännön nojalla myönnettyjen lainojen valtionvastuulle ottaminen

Valtionvastuun edellytyksenä on, että luottolaitos huolehtii lainasta ja sen vakuuksista lainaa koskevien lakien ja niiden nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaisesti sekä hyvää pankkitapaa noudattaen. Lainan myöntänyt luottolaitos on velvollinen valvomaan valtion etua ja noudattamaan asianomaisen ministeriön antamia määräyksiä, kun lainan vakuutena oleva omaisuus muutetaan rahaksi pakkohuutokaupassa tai konkurssimenettelyssä. Vapaaehtoinen velkajärjestely tai siihen verrattava muu järjestely taikka lainan vakuutena olevan omaisuuden vapaaehtoinen rahaksi muuttaminen lainan takaisinperintää vaarantavalla tavalla saadaan tehdä vain asetuksella säädettävän viranomaisen suostumuksella.

Hyvitystä menetyksistä ei suoriteta sellaisen lainan osalta, joka olisi ennen vuotta

1993 voitu irtisanoa asianomaista lainaa koskevassa laissa taikka sen nojalla annetuissa säännöksissä tai muissa määräyksissä taikka sopimusehdoissa mainitun irtisanomisperusteen nojalla. Tämä ei koske vapaaehtoisessa velkajärjestelyssä sovittuja koronalennuksia ja lyhennysten maksuvapautuksia, jotka jäävät kokonaan valtion vastuulle.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 19 .

Lain 22 §:n 3 momentin, 24 §:n ja 41 §:n 1 momentin säännöksiä sovelletaan 1 päivästä toukokuuta 1997.

Tämän lain 24 §:n ja 41 §:n 1 momentin säännöksiä sovelletaan valtion myyntihintatasaamisista ja valtionlainoista 1 päivän marraskuuta 1996 ja 30 päivän huhtikuuta 1997 väliseltä ajalta perittäviin korkoihin siltä osin, kuin korot on laskettu 30 päivänä huhtikuuta 1997 erääntymättömälle velan pääomalle. Liikaa peritty korko hyvitetään velalliselle lokakuun 1997 kannossa.

3.

Laki

luontaiselinkeinolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 24 päivänä elokuuta 1984 annetun luontaiselinkeinolain (610/1984) 29 §:n 3 momentti, 30, 31 ja 42 a — 42 c § sekä 46 §:n 4 ja 5 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 29 §:n 3 momentti laissa 1306/1994, 30 ja 31 § laissa 1296/1990, 42 a — 42 c § laissa 171/1995 sekä 46 §:n 4 ja 5 momentti laissa 1561/1991, seuraavasti:

29 §

Lainaehdot

Valtionlainan koron suuruus määräytyy maatalouteen myönnettyjen markkinaehtoitien luottojen keskkoron perusteella. Lainansaajan on maksettava lainasta kyseistä korkoa viisi prosenttiyksikköä alemmaa korkoa siihen saakka, kunnes korkoetus on kokonaan käytetty. Korkoetuudella tarkoitetaan kokonaiskoron ja lainansaajalta perittävän koron erotusta. Koron määräytymisestä, vähimmäiskorosta, korkoetuuden muuttamisesta avustukseksi sekä avustuksen enimmäismäärästä säädetään asetuksella.

30 §

Muut ehdot

Lainojen ja avustusten myöntämismenettelystä, maksattamisesta, vakuuksista, valtion-

vastuusta, lainojen ja myyntihintojen takaisin perimisestä, lykkäysten myöntämisestä ja peruuttamisesta, luontaiselinkeinon harjoittajalle myönnettyjen luottojen vapaaehtoisesta velkajärjestelystä sekä lainojen hoitamisesta luottolaitokselle aiheutuvien kulujen korvaamisesta ja korvausten takaisin perimisestä sekä lainojen ja avustusten valvonnasta, samoin kuin muistakin lainoitusta, myyntihintoja ja avustuksia koskevista seikoista on tässä laissa säädettyin poikkeuksin soveltuvin osin voimassa, mitä maaseutuelinkeinolain 26 §:n 3 momentissa, 27 §:ssä, 29 §:n 3 ja 4 momentissa, 29 a—29 c, 30 ja 31 §:ssä, 32 §:n 3 momentissa, 47 §:ssä, 48 §:n 1 ja 4 momentissa sekä 50 ja 51 §:ssä säädetään vastaavista lainoista ja myyntihinnoista sekä avustuksista.

31 §

Myyntihinnan ja lainojen koron tarkistaminen

Jos ennen 1 päivää tammikuuta 1996 syn-

tyneen valtion myyntihintasaamisen tai myönnetyn valtionlainan korkona peritään yli kahden ja puolen prosentin vuotuista korkoa, korko on 1 päivän marraskuuta 1996 ja 31 päivän joulukuuta välisen ajan kuitenkin kaksi ja puoli prosenttia. Asuntolainojen korkona peritään mainittuna aikana enintään neljän prosentin vuotuista korkoa. Vuoden 2002 alusta lukien korkoa voidaan yleisesti tarkistaa enintään kahdella prosenttiyksiköllä lainan myöntämisen jälkeen yleisessä korkotasossa tapahtuneita muutoksia vastaavasti. Myyntihinnan ja lainojen koron yleisestä tarkistamisesta päättää valtioneuvosto.

42 a §

Muutoksenhaku

Maaseutuelinkeinopiirin tämän lain nojalla tekemään muuhun kuin 22 §:n 2 momentissa tarkoitettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan 30 päivän kuluessa siitä, kun valittaja on saanut tiedon päätöksestä.

Valituskirjelmä voidaan 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa sekä valitettaessa 22 §:n 5 momentin nojalla maaseutuelinkeinopiirin päätöksestä toimittaa myös sille viranomaiselle, jonka päätökseen haetaan muutosta. Tämän viranomaisen on lähetettävä valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalle.

Valituslautakunnan 38 ja 39 §:ssä mainitussa asiassa antamaan päätökseen sekä asianomaisen ministeriön tämän lain nojalla antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Vastaavasti saa valituslautakunnan päätökseen hakea muutosta valittamalla asiassa, joka koskee avustuksen tai muun tuen takaisin perimistä tai lakkauttamista, lainan tai myyntihintasaamisen irtisanomista taikka vapaaehtoisen velkajärjestelyn tai muun maksuhelpotuksen raukeamista. Muuten valituslautakunnan tässä laissa tarkoitettussa asiassa antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Lupa voidaan myöntää, jos:

1) lain soveltamisen kannalta muissa samantlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhteneväisyyden vuoksi on tärkeää saattaa

asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;

2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; taikka

3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

42 b §

Päätöksen tiedoksianto

Avustusta tai muuta tukea taikka maksuhelpotusta koskevasta hakemuksesta annettu maaseutuelinkeinopiirin päätös saadaan toimittaa hakijalle tiedoksi postitse tavallisena kirjeenä. Jollei muuta näytetä, hakijan katsotaan saaneen tiedon päätöksestä seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on annettu postin kuljetettavaksi.

42 c §

Käsittelymaksun periminen

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä peritään maksu siten kuin maksujen perimisestä erikseen säädetään. Velkajärjestelyä ja muita luottojen maksuhelpotuksia sekä avustuksen ja muun tuen myöntämistä koskevat maaseutuelinkeinopiiri päätökset ovat kuitenkin maksuttomia. Myös velkajärjestelyä ja muita maksuhelpotuksia koskevat maaseutuelinkeinojen valituslautakunnan päätökset ovat maksuttomia.

46 §

Aikaisemmin myönnettyjen lainojen valtionvastuulle ottaminen

Valtionvastuun voimassaolon edellytyksenä on, että luottolaitos huolehtii lainasta ja sen vakuuksista tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaisesti sekä hyvää pankkitapaa noudattaen. Lainan myöntänyt luottolaitos on velvollinen valvomaan valtion etua ja noudattamaan asianomaisen ministeriön antamia määräyksiä, kun lainan vakuutena oleva omaisuus muutetaan rahaksi pakkohuutokaupassa tai konkurssimenettelyssä. Vapaaehtoinen velkajärjestely tai siihen verrattava muu järjestely taikka lainan vakuutena olevan omai-

suuden vapaaehtoinen rahaksi muuttaminen lainan takaisinperintää vaarantavalla tavalla saadaan tehdä vain asetuksella tarkemmin säädettävän viranomaisen suostumuksella.

Hyvitystä menetyksistä ei suoriteta sellaisen lainan osalta, joka olisi ennen vuotta 1993 voitu irtisanoa tässä laissa taikka sen nojalla annetussa asetuksessa tai muissa määräyksissä taikka sopimusehdoissa mainitun irtisanomisperusteen nojalla. Tämä ei koske vapaaehtoisessa velkajärjestelyssä sovitun koronallennuksia ja lyhennysten maksuvapautuksia, jotka jäävät kokonaan valtion vastuulle.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 19 .

Lain 29 §:n 3 momentin ja 31 §:n säännöksiä sovelletaan 1 päivästä toukokuuta 1997.

Tämän lain 31 §:n säännöksiä sovelletaan valtion myyntihintasaamisista ja valtionlainoista 1 päivän marraskuuta 1996 ja 30 päivän huhtikuuta 1997 väliseltä ajalta perittäviin korkoihin siltä osin, kuin korot on laskettu 30 päivänä huhtikuuta 1997 erääntymättä olleen velan pääomalle. Liikaa peritty korko hyvitetään velalliselle lokakuun 1997 kannossa.

4.

Laki

kolttalain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 24 päivänä helmikuuta 1995 annetun kolttalain (253/1995) 63 §:n 3 momentti, 64 § ja 68 §:n 1 momentti sekä
lisätään 63 §:ään uusi 4 momentti ja lakiin uusi 63 a § seuraavasti:

63 §

Muutoksenhaku

Valituslautakunnan 36—39 §:ssä mainittuun asiassa taikka vapaaehtoisen velkajärjestelyn tai muun maksuhelpotuksen raukeamista koskevassa asiassa antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Muuten valituslautakunnan tässä laissa tarkoitettua asiassa antamaan päätökseen saa hakea muutosta vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valituslupan. Lupa voidaan myöntää jos:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallin-

to-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; taikka

3) valituslupan myöntämiseen on muu painava syy.

Asianomaisen ministeriön tämän lain nojalla antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

63 a §

Päätöksen tiedoksianto

Avustusta tai muuta tukea taikka maksuhelpotusta koskevasta hakemuksesta annettu päätös saadaan toimittaa hakijalle tiedoksi postitse tavallisena kirjeenä. Jollei muuta näytetä, hakijan katsotaan saaneen tiedon päätöksestä seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on annettu postin kuljetettavaksi.

64 §

Käsittelymaksun periminen

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä peritään maksu siten kuin maksujen perimisestä erikseen säädetään. Velkajärjestelyä ja muita luottojen maksuhelpotuksia sekä avustuksen ja muun tuen myöntämistä koskevat maaseutuelinkeinopiirin päätökset ovat kuitenkin maksuttomia. Myös velkajärjestelyä ja muita maksuhelpotuksia koskevat maaseutuelinkeinojen valituslautakunnan päätökset ovat maksuttomia.

68 §

Eräät aikaisemman lainsäädännön mukaiset toimenpiteet ja oikeussuhteet

Eräiden kolttien asuttamisesta annetun lain (273/1955), kolttien maanjärjestelylain (593/1969) ja kumotun kolttilain mukaisen valtion ja luottolaitoksen saamisen takaisinmaksuaikaan ja korkoon sekä muihin ehtoihin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä ja niiden mukaisia sopimusehtoja. Tämän lain voimaantulon

jälkeen syntyvän, kumotun kolttilain mukaisen saamisen takaisinmaksuaikaan ja korkoon sekä muihin ehtoihin sovelletaan niin ikään kumotun kolttilain säännöksiä. Jos edellä mainitun lainsäädännön mukaisista valtionlainoista ja myyntihintasaamisista peritään yli kahden ja puolen prosentin vuotuista korkoa, korko on 1 päivän marraskuuta 1996 ja 31 päivän joulukuuta 2001 välisen ajan kuitenkin kaksi ja puoli prosenttia. Asuntolainojen korkona peritään mainittuna aikana enintään neljän prosentin vuotuista korkoa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 19 .

Lain 68 §:n 1 momentin säännöksiä sovelletaan valtion myyntihintasaamisista ja valtionlainoista 1 päivän marraskuuta 1996 ja 30 päivän huhtikuuta 1997 väliseltä ajalta perittäviin korkoihin siltä osin, kuin korot on laskettu 30 päivänä huhtikuuta 1997 erääntymättä olleen velan pääomalle. Liikaa peritty korko hyvitetään velalliselle lokakuun 1997 kannossa. Momentin säännöksiä sovelletaan muutoin 1 päivästä toukokuuta 1997.

Helsingissä 30 päivänä huhtikuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

1.

Laki

maaseutuelinkeinolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun maaseutuelinkeinolain (1295/1990) 26 §:n 2 ja 3 momentti, 31 ja 51 a—51 c §, sellaisina kuin ne ovat, 26 §:n 2 momentti laissa 1304/1994, 26 §:n 3 momentti laissa 805/1993, 31 § viimeksi mainitussa laissa ja 169/1995 sekä 51 a—51 c § viimeksi mainitussa laissa, sekä
lisätään 5 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 660/1992 ja mainitussa laissa 805/1993, uusi 4 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

5 §

Yritysmuoto

Myönnettäessä investointitukea 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetulle yhteisölle tuettavan toiminnan enimmäismäärää sekä tuettavan hankkeen hyväksyttävää enimmäiskustannuksia voidaan korottaa maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2328/91 9 artiklassa säädetyn tavoin, jos yhteisö täyttää mainitun artiklan mukaiset yhteenliittymää koskevat edellytykset.

26 §

Valtionlainat

Maatilatalouden kehittämisrahaston varoista myönnetyn lainan vuotuisena korkona käytetään markkinanehtoisia korkoja. Lainansaajan on maksettava lainasta kyseistä korkoa viisi prosenttiyksikköä alhaisempaa korkoa, kuitenkin vähintään korkoa, jonka määrästä säädetään asetuksella. Kyseistä korkoa peritään enintään siihen asti, kun korkoetuutena myönnetty tuki on tullut kokonaan käytetyksi, minkä jälkeen lainansaajalta peritään kysymyksessä olevassa lainassa käytettyä markkinanehtoista korkoa. Asetuk-

Valtionlainan koron suuruus määräytyy maatalouteen myönnettyjen markkinaehtoitien luottojen kesikoron perusteella. Lainansaajan on maksettava lainasta kyseistä korkoa viisi prosenttiyksikköä alemmaa korkoa siihen saakka, kunnes korkoetus on kokonaan käytetty. Korkoetuudella tarkoitetaan kokonaiskoron ja lainasaajalta perittävän koron erotusta. Koron määräytymisestä, vähimmäiskorosta, korkoetuuden muuntamisesta avustukseksi sekä avustuksen enimmäismäärästä säädetään asetuksella.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

sella säädetään hyväksyttävistä markkinaehtoisista koroista, korkoetuuden muuntamisesta avustukseksi sekä avustuksen enimmäismäärästä.

Lainan korkoa voidaan yleisesti tarkistaa aikaisintaan kuudennen lainavuoden alusta enintään kahdella prosenttiyksiköllä lainan myöntämisen jälkeen yleisessä korkotasossa tapahtuneita muutoksia vastaavasti. Koron yleisestä tarkistamisesta päättää valtioneuvosto.

Jos ennen 1 päivää tammikuuta 1996 myönnetystä valtionlainasta peritään yli viiden prosentin vuotuista korkoa, korko on 1 päivän marraskuuta 1996 ja 31 päivän joulukuuta 2001 välisen ajan kuitenkin enintään viisi prosenttia. Vuoden 2002 alusta korkoa voidaan yleisesti tarkistaa enintään kahdella prosenttiyksiköllä lainan myöntämisen jälkeen yleisessä korkotasossa tapahtuneita muutoksia vastaavasti. Koron yleisestä tarkistamisesta päättää valtioneuvosto.

31 §

31 §

*Lainapäätös**Lainatukipäätös*

Ennen kuin luottolaitos päättää lainan myöntämisestä, on lainahakemuksesta, sen mukaan kuin maa- ja metsätalousministeriö tarkemmin määrää, hankittava maaseutuelinkeinopiirin tai kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen tai molempien sekä tarvittaessa vesi- ja ympäristöpiirin lausunto.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset siitä, miten laina hyväksytään myönnettäväksi maaseutuelinkeinopiirin tai kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen lausunnon perusteella.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu lausunto, joka sisältää lainan myöntämisen edellytyksiä koskevan ratkaisun, saadaan toimittaa lainanhakijalle tiedoksi postitse. Tiedoksisäännin katsotaan tällöin tapahtuneen, jollei muuta näytetä, seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on lainanhakijan ilmoittamalla osoitteella varustettuna jätetty postin kuljetettavaksi.

Luottolaitoksen on ilmoitettava välittömästi lainan myöntämisestä maaseutuelinkeinopiirille ja kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle.

Laina voidaan siirtää luottolaitoksesta toiseen, mikäli siirto ja valtionlainojen osalta lisäksi tarvittavat valtion ja luottolaitosten väliset velkakirjajärjestelyt toteutetaan maa-

Ennen kuin luottolaitos voi myöntää lainan, maaseutuelinkeinopiirin on annettava päätös lainaa koskevasta tukihakemuksesta. Hakemuksesta on tarvittaessa hankittava kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen ja ympäristökeskuksen lausunto.

Asianomainen ministeriö antaa tarkemmat säännökset siitä, miten laina myönnetään 1 momentissa tarkoitetun päätöksen perusteella. Luottolaitoksen on ilmoitettava lainasta maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskukselle.

Laina voidaan siirtää luottolaitoksesta toiseen, jos siirto ja valtionlainoissa lisäksi tarvittavat valtion ja luottolaitoksen väliset velkakirjajärjestelyt toteutetaan asianomaisen

Voimassa oleva laki

Ehdotus

ja metsätalousministeriön määräämällä tavalla. Ilman lainansaajan suostumusta voidaan laina siirtää vain, jos *maa- ja metsätalousministeriö* erikseen katsoo, että siihen on luottolaitoksen toiminnan muutoksen johdosta erityisen painavia syitä.

ministeriön määräämällä tavalla. Ilman lainansaajan suostumusta laina voidaan siirtää vain, jos ministeriö erikseen katsoo, että siihen on luottolaitoksen toiminnan muutoksen vuoksi erityisen painavia syitä.

51 a §

51 a §

Muutoksenhaku

Muutoksenhaku

Maaseutuelinkeinopiirin tämän lain nojalla tekemään päätökseen muista kuin 31 §:ssä ja 42 §:n 2 momentissa tarkoitetuista ratkaisuista saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinon valituslautakuntaan 30 päivän kuluessa siitä, kun valittaja on saanut tiedon päätöksestä.

Maaseutuelinkeinopiirin tämän lain nojalla antamaan muuhun kuin 42 §:n 2 momentissa tarkoitettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinon valituslautakuntaan 30 päivän kuluessa siitä, kun valittaja on saanut tiedon päätöksestä.

Valituskirjelmä voidaan 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa sekä valitettaessa 42 §:n 2 momentin nojalla maaseutuelinkeinopiirin päätöksestä toimittaa myös sille viranomaiselle, jonka päätökseen haetaan muutosta. Tämän viranomaisen on lähetettävä valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta maaseutuelinkeinon valituslautakunnalle.

Valituskirjelmä voidaan 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa sekä valitettaessa 42 §:n 2 momentin nojalla maaseutuelinkeinopiirin päätöksestä toimittaa myös sille viranomaiselle, jonka päätökseen haetaan muutosta. Tämän viranomaisen on lähetettävä valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta maaseutuelinkeinon valituslautakunnalle.

Edellä tarkoitettun valituslautakunnan antamaan päätökseen asiassa, joka koskee tuen takaisinperimistä tai lakkauttamista, lainan tai myyntihintasaamisen irtisanomista taikka vapaaehtoisen velkajärjestelyn raukeamista, saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta hallintoasioissa annettussa laissa (154/50) säädetään. Muutoin saa valituslautakunnan tässä pykälässä tarkoitettussa asiassa antamaan päätökseen hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen vain, jos kysymys on avustuksen tai vapaaehtoisen velkajärjestelyn hakua koskevasta asiasta ja jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Lupa voidaan myöntää, jos:

Valituslautakunnan päätökseen asiassa, joka koskee *avustuksen tai muun tuen takaisinperimistä tai lakkauttamista, lainan tai myyntihintasaamisen irtisanomista taikka vapaaehtoisen velkajärjestelyn tai muun maksuhelpotuksen raukeamista*, saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin *hallintolainkäyttölaissa (586/1996)* säädetään. *Muuten* valituslautakunnan tässä pykälässä tarkoitettussa asiassa antamaan päätökseen *saa* hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Lupa voidaan myöntää, jos:

1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhteneväisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;

1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhteneväisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;

2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi;

2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; *taikka*

3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

tai

3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Maa- ja metsätalousministeriön tämän lain nojalla antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa säädetään.

Asianomaisen ministeriön tämän lain nojalla antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siinä järjestyksessä kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

51 b §

Muutoksenhaku lainratkaisuihin

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen lausuntoon, joka sisältää lainan myöntämisen edellytyksiä ja ehtoja koskevan ratkaisun, lainanhakija saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinopiiriin 30 päivän kuluessa siitä, kun lainanhakija on saanut tiedon lainalausunnosta. Valituskirjelmä voidaan toimittaa myös lausunnon antaneelle kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jonka on lähetettävä valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta maaseutuelinkeinopiirille.

Maaseutuelinkeinopiiriin lausuntoon, joka sisältää lainan myöntämisen edellytyksiä ja ehtoja koskevan ratkaisun, lainanhakija saa hakea muutosta kirjallisella muutosvaatimuksella, joka on toimitettava lausunnon antaneelle maaseutuelinkeinopiirille 30 päivän kuluessa siitä, kun lainanhakija on saanut tiedon lainalausunnosta. Lausuntoon, johon muutosta saa hakea, on liitettävä muutoksenhakuosoitus.

Edellä 2 momentissa tarkoitetun muutosvaatimuksen johdosta maaseutuelinkeinopiiriin on ratkaistava, voiko se alkuperäistä lausuntoaan oikaisemalla puoltaa lainaa tai puoltaa sitä ratkaisevilta osin hakijalle edullisemmin. Jos maaseutuelinkeinopiiri katsoo tämän perustelluksi, tulee sen antaa asiassa päätös. Muutoin maaseutuelinkeinopiiriin tulee siirtää asia maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalle valituksena käsiteltäväksi. Asiakirjojen ohien maaseutuelinkeinopiiriin on liitettävä lausuntonsa valituksesta.

Maaseutuelinkeinopiiriin edellä 1 momentin sekä 3 momentin nojalla antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan siten

51 b §

Päätöksen tiedoksianto

Avustusta tai muuta tukea taikka maksuhelpotusta koskevasta hakemuksesta sekä käyttösuunnitelman vahvistamisesta annettu maaseutuelinkeinopiiriin päätös saadaan toimittaa hakijalle tiedoksi postitse tavallisena kirjeenä. Jollei muuta näytetä, hakijan katsotaan saaneen tiedon päätöksestä seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on annettu postin kuljetettavaksi.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

kuin edellä 51 a §:n 1 ja 2 momentissa säädetään.

Maaseutuelinkeinojen valituslautakunnan päätökseen tässä pykälässä tarkoitettussa asiassa ei saa hakea muutosta valittamalla.

51 c §

Käsittelymaksun periminen

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä peritään maksu siten, kuin maksujen perimisestä erikseen säädetään ja määrätään. Maaseutuelinkeinopiirin luottojen maksuhelpotuksia sekä avustuksen myöntämisiä koskevat päätökset ovat kuitenkin maksuttomia. *Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen ja sikäli kuin kysymys ei ole mainitun viranomaisen antamasta päätöksestä tehdystä valituksesta tai maaseutuelinkeinopiirin muutoksenhakuvaatimukseen antamasta päätöksestä, maaseutuelinkeinopiirin antama lainalausunto on maksuton.* Mitä edellä on sanottu maksuhelpotuksista, koskee myös maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaa.

51 c §

Käsittelymaksun periminen

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä peritään maksu siten kuin maksujen perimisestä erikseen säädetään. Velkajärjestelyä ja muita luottojen maksuhelpotuksia sekä avustuksen ja muun tuen myöntämistä koskevat maaseutuelinkeinopiirin päätökset ovat kuitenkin maksuttomia. *Myös velkajärjestelyä ja muita maksuhelpotuksia koskevat maaseutuelinkeinojen valituslautakunnan päätökset ovat maksuttomia.*

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 19 .

Tätä lakia sovelletaan 5 §:n 4 momentissa tarkoitettujen yhteisöjen sellaisiin investointeihin, jotka on aloitettu tai toteutettu vuoden 1994 jälkeen.

Lain 26 §:n 2 ja 3 momenttia sovelletaan 1 päivästä toukokuuta 1997.

Tämän lain 26 §:n 3 momentin säännöksiä sovelletaan valtionlainoista 1 päivän marraskuuta 1996 ja 30 päivän huhtikuuta 1997 väliseltä ajalta perittäviin korkoihin siltä osin, kuin korot on laskettu 30 päivänä huhtikuuta 1997 erääntymättömälle lainapääomalle. Liikaa peritty korko hyvitetään lainansaajalle lokakuun 1997 kannossa.

Lain 26 §:n säännöksiä sovelletaan myös niihin lainoihin, joita tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen lainsäädännön nojalla myönnetään vaihteittaiseen sukupolvenvaihdokseen tämän lain tultua voimaan.

2.

Laki

porotalouslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 9 päivänä helmikuuta 1990 annetun porotalouslain (161/1990) 22 §:n 3 momentti, 23, 24 ja 35 a —35 c §, 41 §:n 1 momentti sekä 41 a §:n 4 ja 5 momentti, sellaisina kuin ne ovat 22 §:n 3 momentti laissa 1305/1994, 23 ja 24 § laissa 1298/1990, 35 a—35 c § laissa 170/1995 sekä 41 a §:n 4 ja 5 momentti laissa 1560/1991, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

22 §

Lainaehdot

Maatilatalouden kehittämisrahaston varoista myönnetyn lainan vuotuisena korkona käytetään markkinanehtoisia korkoja. Lainansaajan on maksettava lainasta kyseistä korkoa viisi prosenttiyksikköä alhaisempaa korkoa, kuitenkin vähintään korkoa, jonka määrästä säädetään asetuksella. Kyseistä korkoa peritään enintään siihen asti, kun korkoetuutena myönnetty tuki on tullut kokonaan käytetyksi, minkä jälkeen lainansaajalta peritään kysymyksessä olevassa lainassa käytettyä markkinaehtoisia korkoa.

Valtionlainan koron suuruus määräytyy maatalouteen myönnettyjen markkinaehtoisien luottojen keskikoron perusteella. Lainansaajan on maksettava lainasta kyseistä korkoa viisi prosenttiyksikköä alemmalla korkoa siihen saakka, kunnes korkoetuus on kokonaan käytetty. Korkoetuudella tarkoitetaan kokonaiskoron ja lainansaajalta perittävän koron erotusta. Koron määräytymisestä, vähimmäiskorosta, korkoetuuden muuntamisesta avustukseksi sekä avustuksen enimmäismäärästä säädetään asetuksella.

23 §

Muut ehdot

Lainojen ja avustusten myöntämismenettelystä, maksattamisesta, vakuuksista, valtionvastuusta, lainojen ja myyntihintojen takaisin perimisestä, lykkäysten myöntämisestä ja peruuttamisesta sekä lainojen hoitamisesta luottolaitokselle aiheutuvien kulujen korvaamisesta ja korvausten takaisin perimisestä sekä lainojen ja avustusten valvonnasta samoin kuin muistakin lainoitusta, myyntihintoja ja avustuksia koskevista seikoista on

23 §

Muut ehdot

Lainojen ja avustusten myöntämismenettelystä, maksattamisesta, vakuuksista, valtionvastuusta, lainojen ja myyntihintojen takaisin perimisestä, lykkäysten myöntämisestä ja peruuttamisesta, *porotalouden harjoittajalle myönnettyjen luottojen vapaaehtoisesta velkajärjestelystä* sekä lainojen hoitamisesta luottolaitokselle aiheutuvien kulujen korvaamisesta ja korvausten takaisin perimisestä sekä lainojen ja avustusten valvonnasta sa-

Voimassa oleva laki

tässä laissa säädettyin poikkeuksin soveltuvin osin voimassa, mitä maaseutuelinkeinolain 26 §:n 3 momentissa, 27 §:ssä, 29 §:n 3 ja 4 momentissa, 30—31 §:ssä, 32 §:n 3 momentissa, 47 §:ssä, 48 §:n 1 ja 4 momentissa sekä 50—51 §:ssä on vastaavista lainoista ja myyntihinnoista sekä avustuksista säädetty.

24 §

Lainojen koron korottaminen

Porotaloustilan ja lisäalueen myyntihinnan sekä lainojen vuotuista korkoa voidaan tarkistaa aikaisintaan kuudennen lainavuoden alusta lukien enintään kahdella prosenttiyksiköllä luoton syntymisen jälkeen yleisessä korkotasossa tapahtuneita muutoksia vastaavasti. Myyntihinnan ja lainojen koron tarkistamisesta päättää valtioneuvosto.

35 a §

Muutoksenhaku

Maaseutuelinkeinopiirin tämän lain nojalla tekemään päätökseen muista kuin maaseutuelinkeinolain 31 §:n 2 momenttia soveltaen antamista ratkaisuksista tai tämän lain 15 §:n 1 momentin nojalla antamista päätöksistä saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinon valituslautakuntaan 30 päivän kuluessa siitä, kun valittaja on saanut tiedon päätöksestä.

Valituskirjelmä voidaan 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa sekä valitettaessa 15 §:n 5 momentin nojalla maaseutuelinkeinopiirin päätöksestä toimittaa myös sille viranomaiselle, jonka päätökseen haetaan muutosta. Tämän viranomaisen on lähetettävä valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet asiakirjat

Ehdotus

moin kuin muistakin lainoitusta, myyntihinnoja ja avustuksia koskevista seikoista on tässä laissa säädettyin poikkeuksin soveltuvin osin voimassa, mitä maaseutuelinkeinolain 26 §:n 3 momentissa, 27 §:ssä, 29 §:n 3 ja 4 momentissa, 29 a—29 c, 30 ja 31 §:ssä, 32 §:n 3 momentissa, 47 §:ssä, 48 §:n 1 ja 4 momentissa sekä 50 ja 51 §:ssä säädetään vastaavista lainoista ja myyntihinnoista sekä avustuksista.

24 §

Koron tarkistaminen

Jos ennen 1 päivää tammikuuta 1996 syntyneen valtion myyntihintasaamisen tai myönnetyn valtionlainan korkona peritään yli kahden ja puolen prosentin vuotuista korkoa, korko on 1 päivän marraskuuta 1996 ja 31 päivän joulukuuta 2001 välisen ajan kuitenkin kaksi ja puoli prosenttia. Asuntolainojen korkona peritään mainittuna aikana enintään neljän prosentin vuotuista korkoa. Vuoden 2002 alusta korkoa voidaan yleisesti tarkistaa enintään kahdella prosenttiyksiköllä luoton myöntämisen jälkeen yleisessä korkotasossa tapahtuneita muutoksia vastaavasti. Myyntihinnan ja lainojen koron yleisestä tarkistamisesta päättää valtioneuvosto.

35 a §

Muutoksenhaku

Maaseutuelinkeinopiirin tämän lain nojalla tekemään muuhun kuin 42 §:n 2 momentissa tarkoitettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinon valituslautakuntaan 30 päivän kuluessa siitä, kun valittaja on saanut tiedon päätöksestä.

Valituskirjelmä voidaan 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa sekä valitettaessa 15 §:n 5 momentin nojalla maaseutuelinkeinopiirin päätöksestä toimittaa myös sille viranomaiselle, jonka päätökseen haetaan muutosta. Tämän viranomaisen on lähetettävä valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet asiakirjat

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

ja lausuntonsa valituksesta maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua valituslautakunnan 31 ja 32 §:ssä mainitussa asiassa antamaan päätökseen sekä maa- ja metsätalousministeriön tämän lain nojalla antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) säädetään. Vastaavasti saa valituslautakunnan päätökseen hakea muutosta valittamalla asiassa, joka koskee avustuksen takaisinperimistä tai lakkauttamista, lainan tai myyntihintasaamisen irtisanomista taikka vapaaehtoisen velkajärjestelyn raukeamista. Muutoin saa valituslautakunnan tässä pykälässä tarkoitettua asiassa antamaan päätökseen hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen vain, jos kysymys on avustuksen tai vapaaehtoisen velkajärjestelyn hakua koskevasta asiasta ja jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Lupa voidaan myöntää, jos:

1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhteneväisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;

2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai

3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

35 b §

Muutoksenhaku lainaratkaisuisissa

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen lausuntoon, joka sisältää lainan myöntämisen edellytyksiä ja ehtoja koskevan ratkaisun, lainanhakija saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinopiiriin 30 päivän kuluessa siitä, kun lainanhakija on saanut tiedon lainalausunnosta. Valituskirjelmä voidaan toimittaa myös lausunnon antaneelle kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jonka on lähetettävä valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta maaseutuelinkeinopiirille.

Maaseutuelinkeinopiirin lausuntoon, joka

ja lausuntonsa valituksesta maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalle.

Valituslautakunnan antamaan päätökseen asiassa, joka koskee avustuksen tai muun tuen takaisin perimistä tai lakkauttamista, lainan tai myyntihintasaamisen irtisanomista taikka vapaaehtoisen velkajärjestelyn tai muun maksuhelpotuksen raukeamista, saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siinä järjestyksessä kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Muuten valituslautakunnan tässä laissa tarkoitettua asiassa antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Lupa voidaan myöntää, jos:

1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhteneväisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;

2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; taikka

3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

35 b §

Päätöksen tiedoksianto

Avustusta tai muuta tukea taikka maksuhelpotusta koskevasta hakemuksesta annettu maaseutuelinkeinopiirin päätös saadaan toimittaa hakijalle tiedoksi postitse tavallisena kirjeenä. Jollei muuta näytetä, hakijan katsotaan saaneen tiedon päätöksestä seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on annettu postin kuljetettavaksi.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

sisältää lainan myöntämisen edellytyksiä ja ehtoja koskevan ratkaisun, lainanhakija saa hakea muutosta kirjallisella muutosvaatimuksella, joka on toimitettava lausunnon antaneelle maaseutuelinkeinopiirille 30 päivän kuluessa siitä, kun lainanhakija on saanut tiedon lainalausunnosta. Lausuntoon, johon muutosta saa hakea, on liitettävä muutoksen hakuosoitus.

Edellä 2 momentissa tarkoitetun muutosvaatimuksen johdosta maaseutuelinkeinopiiriin on ratkaistava, voiko se alkuperäistä lausuntoaan oikaisemalla puoltaa lainaa tai puoltaa sitä ratkaisevilta osin hakijalle edullisemmin. Jos maaseutuelinkeinopiiri katsoo tämän perustelluksi, tulee sen antaa asiassa päätös. Muutoin maaseutuelinkeinopiiriin tulee siirtää asia maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalle valituksena käsiteltäväksi. Asiakirjojen ohien maaseutuelinkeinopiiriin on liitettävä lausuntonsa valituksesta.

Maaseutuelinkeinopiiriin edellä 1 momentin sekä 3 momentin nojalla antamaan päätöseen saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan siten kuin edellä 35 a §:n 1 ja 2 momentissa säädetään.

Maaseutuelinkeinojen valituslautakunnan päätökseen tässä pykälässä tarkoitettussa asiassa ei saa hakea muutosta valittamalla.

35 c §

Käsittelymaksun periminen

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä peritään maksu siten, kuin maksujen perimisestä erikseen säädetään *ja määrätään*. Maaseutuelinkeinopiiriin luottojen maksuhelpotuksia sekä avustuksen myöntämisiä koskevat päätökset ovat kuitenkin maksuttomia. *Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen ja sikäli kuin kysymys ei ole mainitun viranomaisen antamasta päätöksestä tehdystä valituksesta tai maaseutuelinkeinopiiriin muutoksenhakuvaatimukseen antamasta päätöksestä, maaseutuelinkeinopiiriin antama lainalausunto on maksuton.* Mitä edellä on sanottu maksuhelpotuksista, koskee myös maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaa.

35 c §

Käsittelymaksun periminen

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä peritään maksu siten kuin maksujen perimisestä erikseen säädetään. Velkajärjestelyä ja muita luottojen maksuhelpotuksia sekä avustuksen *ja muun tuen* myöntämistä koskevat *maaseutuelinkeinopiiriin* päätökset ovat kuitenkin maksuttomia. *Myös velkajärjestelyä ja muita maksuhelpotuksia, koskevat maaseutuelinkeinojen valituslautakunnan päätökset ovat maksuttomia.*

Voimassa oleva laki

Ehdotus

41 §

Eräät aikaisemman lainsäädännön mukaiset toimenpiteet ja oikeussuhteet

Porotilalain nojalla ennen tämän lain voimaantuloa syntyneen valtion ja luottolaitoksen saamisen takaisinmaksuajan ja koron sekä muiden ehtojen osalta noudatetaan aikaisemman lain säännöksiä ja sopimuksen ehtoja.

41 §

Eräät aikaisemman lainsäädännön mukaiset toimenpiteet ja oikeussuhteet

Porotilalain nojalla ennen tämän lain voimaantuloa syntyneen valtion ja luottolaitoksen saamisen takaisinmaksu aikaan ja korkoon sekä muihin ehtoihin sovelletaan porotilalain säännöksiä ja aikaisempia sopimuksen ehtoja. Jos porotilalain mukaisista valtionlainoista ja myyntihintasaamisista peritään yli kahden ja puolen prosentin vuotuista korkoa, korko on 1 päivän marraskuuta 1996 ja 31 päivän joulukuuta 2001 välisen ajan kuitenkin kaksi ja puoli prosenttia. Asuntolainojen korkona peritään mainittuna aikana enintään neljän prosentin vuotuista korkoa.

41 a §

Aikaisemman lainsäädännön nojalla myönnettyjen lainojen valtionvastuulle ottaminen

Valtionvastuun voimassaolon edellytyksenä on, että luottolaitos huolehtii lainasta ja sen vakuuksista lainaa koskevien lakien ja niiden nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaisesti sekä hyvää pankkitapaa noudattaen. Lainan myöntänyt luottolaitos on velvollinen valvomaan valtion etua ja noudattamaan maatilahallituksen antamia määräyksiä, kun lainan vakuutena oleva omaisuus muutetaan rahaksi pakkohuutokaupassa tai konkurssimenettelyssä. Akordi tai siihen verrattava muu järjestely taikka lainan vakuutena olevan omaisuuden vapaaehtoinen rahaksi muuttaminen lainan takaisinperintää vaarantavalla tavalla saadaan tehdä vain maatilahallituksen suostumuksella.

Hyvitystä menetyksistä ei suoriteta sellaisen lainan osalta, joka olisi ennen vuotta 1993 voitu irtisanoa asianomaista lainaa koskevassa laissa taikka sen nojalla annetuissa säännöksissä tai muissa määräyksissä taikka sopimusehdoissa mainitun irtisanomisperusteen nojalla.

Valtionvastuun edellytyksenä on, että luottolaitos huolehtii lainasta ja sen vakuuksista lainaa koskevien lakien ja niiden nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaisesti sekä hyvää pankkitapaa noudattaen. Lainan myöntänyt luottolaitos on velvollinen valvomaan valtion etua ja noudattamaan asianomaisen ministeriön antamia määräyksiä, kun lainan vakuutena oleva omaisuus muutetaan rahaksi pakkohuutokaupassa tai konkurssimenettelyssä. Vapaaehtoinen velkajärjestely tai siihen verrattava muu järjestely taikka lainan vakuutena olevan omaisuuden vapaaehtoinen rahaksi muuttaminen lainan takaisinperintää vaarantavalla tavalla saadaan tehdä vain asetuksella säädettävän viranomaisen suostumuksella.

Hyvitystä menetyksistä ei suoriteta sellaisen lainan osalta, joka olisi ennen vuotta 1993 voitu irtisanoa asianomaista lainaa koskevassa laissa taikka sen nojalla annetuissa säännöksissä tai muissa määräyksissä taikka sopimusehdoissa mainitun irtisanomisperusteen nojalla. Tämä ei koske vapaaehtoisissa

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

velkajärjestelyssä sovittuja koronalennuksia ja lyhennysten maksuvapautuksia, jotka jäävät kokonaan valtion vastuulle.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 19 .

Lain 22 §:n 3 momentin, 24 §:n ja 41 §:n 1 momentin säännöksiä sovelletaan 1 päivästä toukokuuta 1997.

Tämän lain 24 §:n ja 41 §:n 1 momentin säännöksiä sovelletaan valtion myyntihintasaamisista ja valtionlainoista 1 päivän marraskuuta 1996 ja 30 päivän huhtikuuta 1997 väliseltä ajalta perittäviin korkoihin siltä osin, kuin korot on laskettu 30 päivänä huhtikuuta 1997 erääntymättömälle velan pääomalle. Liikaa peritty korko hyvitetään velalliselle lokakuun 1997 kannossa.

3.

Laki

luontaiselinkeinolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 24 päivänä elokuuta 1984 annetun luontaiselinkeinolain (610/1984) 29 §:n 3 momentti, 30, 31 ja 42 a — 42 c § sekä 46 §:n 4 ja 5 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 29 §:n 3 momentti laissa 1306/1994, 30 ja 31 § laissa 1296/1990, 42 a — 42 c § laissa 171/1995 sekä 46 §:n 4 ja 5 momentti laissa 1561/1991, seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

29 §

Lainaehdot

Maatilatalouden kehittämisrahaston varoista myönnetyn lainan vuotuisena korkona käytetään markkinaehtoisia korkoja. Lainansaajan on maksettava lainasta kyseistä korkoa viisi prosenttiyksikköä alhaisempaa korkoa, kuitenkin vähintään korkoa, jonka mää-

Valtionlainan koron suuruus määräytyy maatalouteen myönnettyjen markkinaehtoisien luottojen keskikoron perusteella. Lainansaajan on maksettava lainasta kyseistä korkoa viisi prosenttiyksikköä alemmaa korkoa siihen saakka, kunnes korkoetus on koko-

Voimassa oleva laki

rästä säädetään asetuksella. Kyseistä korkoa peritään enintään siihen asti, kun korkoetuutena myönnetty tuki on tullut kokonaan käytetyksi, minkä jälkeen lainansaaajalta peritään kysymyksessä olevassa lainassa käytettyä markkinaehtoista korkoa. Asetuksella säädetään hyväksyttävistä markkinaehtoisista korkoista, korkoetuuden muuntamisesta avustukseksi sekä avustuksen enimmäismäärästä.

Ehdotus

naan käytetty. Korkoetuudella tarkoitetaan kokonaiskoron ja lainansaaajalta perittävän koron erotusta. Koron määräytymisestä, vähimmäiskorosta, korkoetuuden muuntamisesta avustukseksi sekä avustuksen enimmäismäärästä säädetään asetuksella.

30 §

Muut ehdot

Lainojen ja avustusten myöntämismenettelystä, maksattamisesta, vakuuksista, valtionvastuusta, lainojen ja myyntihintojen takaisinperimisestä, lykkäysten myöntämisestä ja peruuttamisesta sekä lainojen hoitamisesta luottolaitokselle aiheutuvien kulujen korvaamisesta ja korvausten takaisinperimisestä sekä lainojen ja avustusten valvonnasta, samoin kuin muistakin lainoitusta, myyntihintoja ja avustuksia koskevista seikoista on tässä laissa säädettyin poikkeuksin soveltuvien osin voimassa, mitä maaseutuelinkeinolain 26 §:n 3 momentissa, 27 §:ssä, 29 §:n 3 ja 4 momentissa, 30—31 §:ssä, 32 §:n 3 momentissa, 47 §:ssä, 48 §:n 1 ja 4 momentissa sekä 50—51 §:ssä on vastaavista lainoista ja myyntihinnoista sekä avustuksista säädetty.

31 §

Myyntihinnan ja lainojen koron korottaminen

Luontaiselinkeinotilan ja lisäalueen myyntihinnan sekä lainojen vuotuista korkoa voidaan tarkistaa aikaisintaan kuudennen lainavuoden alusta lukien enintään kahdella prosenttiyksiköllä luoton syntymisen jälkeen yleisessä korkotasossa tapahtuneita muutoksia vastaavasti. Myyntihinnan ja lainojen koron tarkistamisesta päättää valtioneuvosto.

30 §

Muut ehdot

Lainojen ja avustusten myöntämismenettelystä, maksattamisesta, vakuuksista, valtionvastuusta, lainojen ja myyntihintojen takaisinperimisestä, lykkäysten myöntämisestä ja peruuttamisesta, luontaiselinkeinon harjoittajalle myönnettyjen luottojen vapaaehtoisesta velkajärjestelystä sekä lainojen hoitamisesta luottolaitokselle aiheutuvien kulujen korvaamisesta ja korvausten takaisinperimisestä sekä lainojen ja avustusten valvonnasta, samoin kuin muistakin lainoitusta, myyntihintoja ja avustuksia koskevista seikoista on tässä laissa säädettyin poikkeuksin soveltuvien osin voimassa, mitä maaseutuelinkeinolain 26 §:n 3 momentissa, 27 §:ssä, 29 §:n 3 ja 4 momentissa, 29 a—29 c, 30 ja 31 §:ssä, 32 §:n 3 momentissa, 47 §:ssä, 48 §:n 1 ja 4 momentissa sekä 50 ja 51 §:ssä säädetään vastaavista lainoista ja myyntihinnoista sekä avustuksista.

31 §

Myyntihinnan ja lainojen koron tarkistaminen

Jos ennen 1 päivää tammikuuta 1996 syntyneen valtion myyntihintasaamisen tai myönnetyn valtionlainan korkona peritään yli kahden ja puolen prosentin vuotuista korkoa, korko on 1 päivän marraskuuta 1996 ja 31 päivän joulukuuta 2001 välisen ajan kuitenkin kaksi ja puoli prosenttia. Asuntolainojen korkona peritään mainittuna aikana enintään neljän prosentin vuotuista korkoa. Vuoden 2002 alusta korkoa voidaan yleisesti

Voimassa oleva laki

Ehdotus

tarkistaa enintään kahdella prosenttiyksiköllä lainan myöntämisen jälkeen yleisessä korkotasossa tapahtuneita muutoksia vastaavasti. Myyntihinnan ja lainojen koron yleisestä tarkistamisesta päättää valtioneuvosto.

42 a §

Muutoksenhaku

Maaseutuelinkeinopiirin tämän lain nojalla tekemään päätökseen muista kuin *maaseutuelinkeinolain 31 §:n 2 momenttia soveltaen antamiin ratkaisuihin tai tämän lain 22 §:n 1 momentin nojalla antamiin päätöksiin* saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan 30 päivän kuluessa siitä, kun valittaja on saanut tiedon päätöksestä.

Valituskirjelmä voidaan 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa sekä valitettaessa 22 §:n 5 momentin nojalla maaseutuelinkeinopiirin päätöksestä toimittaa myös sille viranomaiselle, jonka päätökseen haetaan muutosta. Tämän viranomaisen on lähetettävä valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun valituslautakunnan 38 ja 39 §:ssä mainitussa asiassa antamaan päätökseen sekä maa- ja metsätalousministeriön tämän lain nojalla antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) säädetään. Vastaavasti saa valituslautakunnan päätökseen hakea muutosta valittamalla asiassa, joka koskee avustuksen takaisinperimistä tai lakkauttamista, lainan tai myyntihintasaamisen irtisanomista taikka vapaaehtoisen velkajärjestelyn raukeamista. Muutoin saa valituslautakunnan tässä pykälässä tarkoitettussa asiassa antamaan päätökseen hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen vain, jos kysymys on avustuksen tai vapaaehtoisen velkajärjestelyn hakua koskevasta asiasta ja jos korkein hallinto-oikeus myöntää valituslupan. Lupa voidaan myöntää, jos:

1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhteneväisyyden vuoksi on tärkeää saattaa

42 a §

Muutoksenhaku

Maaseutuelinkeinopiirin tämän lain nojalla tekemään muuhun kuin 42 §:n 2 momentissa tarkoitettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan 30 päivän kuluessa siitä, kun valittaja on saanut tiedon päätöksestä.

Valituskirjelmä voidaan 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa sekä valitettaessa 22 §:n 5 momentin nojalla maaseutuelinkeinopiirin päätöksestä toimittaa myös sille viranomaiselle, jonka päätökseen haetaan muutosta. Tämän viranomaisen on lähetettävä valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalle.

Valituslautakunnan antamaan päätökseen asiassa, joka koskee *avustuksen tai muun tuen takaisin perimistä tai lakkauttamista, lainan tai myyntihintasaamisen irtisanomista taikka vapaaehtoisen velkajärjestelyn tai muun maksuhelpotuksen raukeamista*, saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siinä järjestyksessä kuin *hallintolainkäyttölaissa (586/1996)* säädetään. Muuten valituslautakunnan tässä laissa tarkoitettussa asiassa antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valituslupan. Lupa voidaan myöntää, jos:

1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhteneväisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;

2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; *taikka*

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;

2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai

3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

42 b §

Muutoksenhaku lainaratkaisuihin

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen lausuntoon, joka sisältää lainan myöntämisen edellytyksiä ja ehtoja koskevan ratkaisun, lainanhakija saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinopiiriin 30 päivän kuluessa siitä, kun lainanhakija on saanut tiedon lainalausunnosta. Valituskirjelmä voidaan toimittaa myös lausunnon antaneelle kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jonka on lähetettävä valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta maaseutuelinkeinopiirille.

Maaseutuelinkeinopiiriin lausuntoon, joka sisältää lainan myöntämisen edellytyksiä ja ehtoja koskevan ratkaisun, lainanhakija saa hakea muutosta kirjallisella muutosvaatimuksella, joka on toimitettava lausunnon antaneelle maaseutuelinkeinopiirille 30 päivän kuluessa siitä, kun lainanhakija on saanut tiedon lainalausunnosta. Lausuntoon, johon muutosta saa hakea, on liitettävä muutoksenhakuosoitus.

Edellä 2 momentissa tarkoitettun muutosvaatimuksen johdosta maaseutuelinkeinopiiriin on ratkaistava, voiko se alkuperäistä lausuntoaan oikaisemalla puoltaa lainaa tai puoltaa sitä ratkaisevilta osin hakijalle edullisemmin. Jos maaseutuelinkeinopiiri katsoo tämän perustelluksi, tulee sen antaa asiassa päätös. Muutoin maaseutuelinkeinopiiriin tulee siirtää asia maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalle valituksena käsiteltäväksi. Asiakirjojen ohien maaseutuelinkeinopiiriin on liitettävä lausuntonsa valituksesta.

Maaseutuelinkeinopiiriin edellä 1 momentin sekä 3 momentin nojalla antamaan päätöseen saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan siten kuin edellä 35 a §:n 1 ja 2 momentissa sää-

42 b §

Päätöksen tiedoksianto

Avustusta tai muuta tukea taikka maksuhelpotusta koskevasta hakemuksesta annettu maaseutuelinkeinopiiriin päätös saadaan toimittaa hakijalle tiedoksi postitse tavallisena kirjeenä. Jollei muuta näytetä, hakijan katsotaan saaneen tiedon päätöksestä seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on annettu postin kuljetettavaksi.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

detään.

Maaseutuelinkeinojen valituslautakunnan päätökseen tässä pykälässä tarkoitettussa asiassa ei saa hakea muutosta valittamalla.

42 c §

Käsittelymaksun periminen

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä peritään maksu siten, kuin maksujen perimisestä erikseen säädetään *ja määrätään*. Maaseutuelinkeinopiirin luottojen maksuhelpotuksia sekä avustuksen myöntämisiä koskevat päätökset ovat kuitenkin maksuttomia. *Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen ja, sikäli kuin kysymys ei ole mainitun viranomaisen antamasta päätöksestä tehdystä valituksesta tai maaseutuelinkeinopiirin muutoksenhakuvaatimukseen antamasta päätöksestä, maaseutuelinkeinopiirin antama lainalausunto on maksuton.* Mitä edellä on sanottu maksuhelpotuksista, koskee myös maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaa.

42 c

Käsittelymaksun periminen

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä peritään maksu siten kuin maksujen perimisestä erikseen säädetään. Velkajärjestelyä ja muita luottojen maksuhelpotuksia sekä avustuksen *ja muun tuen myöntämistä* koskevat *maaseutuelinkeinopiirin* päätökset ovat kuitenkin maksuttomia. *Myös velkajärjestelyä ja muita maksuhelpotuksia koskevat maaseutuelinkeinojen valituslautakunnan päätökset ovat maksuttomia.*

46 §

Aikaisemmin myönnettyjen lainojen valtionvastuulle ottaminen

Valtionvastuun voimassaolon edellytyksenä on, että luottolaitos huolehtii lainasta ja sen vakuuksista tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaisesti sekä hyvää pankkitapaa noudattaen. Lainan myöntänyt luottolaitos on velvollinen valvomaan valtion etua ja noudattamaan maatilahallituksen antamia määräyksiä, kun lainan vakuutena oleva omaisuus muutetaan rahaksi pakkohuutokaupassa tai konkurssimenettelyssä. Akordi tai siihen verrattava muu järjestely taikka lainan vakuutena olevan omaisuuden vapaaehtoinen rahaksi muuttaminen lainan takaisinperintää vaarantavalla tavalla saadaan tehdä vain maatilahallituksen suostumuksella.

Hyvitystä menetyksistä ei suoriteta sellaisen lainan osalta, joka olisi ennen vuotta

Valtionvastuun voimassaolon edellytyksenä on, että luottolaitos huolehtii lainasta ja sen vakuuksista tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaisesti sekä hyvää pankkitapaa noudattaen. Lainan myöntänyt luottolaitos on velvollinen valvomaan valtion etua ja noudattamaan *asianomaisen ministeriön* antamia määräyksiä, kun lainan vakuutena oleva omaisuus muutetaan rahaksi pakkohuutokaupassa tai konkurssimenettelyssä. *Vapaaehtoinen velkajärjestely* tai siihen verrattava muu järjestely taikka lainan vakuutena olevan omaisuuden vapaaehtoinen rahaksi muuttaminen lainan takaisinperintää vaarantavalla tavalla saadaan tehdä vain *asetuksella tarkemmin säädetävän viranomaisen* suostumuksella.

Hyvitystä menetyksistä ei suoriteta sellaisen lainan osalta, joka olisi ennen vuotta

Voimassa oleva laki

1993 voitu irtisanoa tässä laissa taikka sen nojalla annetussa asetuksessa tai muissa määräyksissä taikka sopimusehdoissa mainitun irtisanomisperusteen nojalla.

Ehdotus

1993 voitu irtisanoa tässä laissa taikka sen nojalla annetussa asetuksessa tai muissa määräyksissä taikka sopimusehdoissa mainitun irtisanomisperusteen nojalla. *Tämä ei koske vapaaehtoisessa velkajärjestelyssä so-
vittuja koronalennuksia ja lyhennysten mak-
suvapautuksia, jotka jäävät kokonaan valti-
on vastuulle.*

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 19 .

Lain 29 §:n 3 momentin ja 31 §:n sään-
nöksiä sovelletaan 1 päivästä toukokuuta
1997.

Tämän lain 31 §:n säännöksiä sovelletaan
valtion myyntihintasaamisista ja valtion-
lainoista 1 päivän marraskuuta 1996 ja 30
päivän huhtikuuta 1997 väliseltä ajalta perit-
täviin korkoihin siltä osin, kuin korot on las-
kettu 30 päivänä huhtikuuta 1997 eräänty-
mättä olleen velan pääomalle. Liikaa peritty
korko hyvitetään velalliselle lokakuun 1997
kannossa.

4.

Laki**kolttalain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 24 päivänä helmikuuta 1995 annetun kolttalain (253/1995) 63 §:n 3 momentti,
64 § ja 68 §:n 1 momentti sekä
lisätään 63 §:ään uusi 4 momentti ja lakiin uusi 63 a § seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

63 §

Muutoksenhaku

— — — — —
Edellä 1 momentissa tarkoitetun valitus-
lautakunnan 36, 37 ja 39 §:ssä mainitussa
asiassa antamaan päätökseen saa hakea muu-

— — — — —
Valituslautakunnan 36—39 §:ssä mainitus-
sa asiassa taikka vapaaehtoisen velkajärjes-
telyn tai muun maksuhelpotuksen raukeamis-

Voimassa oleva laki

tosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa säädetään. Muihin mainitun valituslautakunnan tässä laissa tarkoitetuissa asioissa antamiin päätöksiin saa hakea muutosta vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Lupa voidaan myöntää *vain*, jos lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi tai luvan myöntämiseen on muu painava syy.

Ehdotus

ta koskevassa asiassa antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin *hallintolainkäyttölaissa (586/1996)* säädetään. Muuten valituslautakunnan tässä laissa *tarkoitettussa asiassa antamaan päätökseen* saa hakea muutosta vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Lupa voidaan myöntää, jos:

1) *lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;*

2) *asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; taikka*

3) *valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.*

Asianomaisen ministeriön tämän lain nojalla antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

63 a §

Päätöksen tiedoksianto

Avustusta tai muuta tukea taikka maksuhelpotusta koskevasta hakemuksesta annettu maaseutuelinkeinopiirin päätös saadaan toimittaa hakijalle tiedoksi postitse tavallisena kirjeenä. Jollei muuta näytetä, hakijan katsotaan saaneen tiedon päätöksestä seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on annettu postin kuljetettavaksi.

64 §

Päätösten maksut

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä peritään maksu siten kuin maksujen perimisestä erikseen säädetään *tai määrätään*. Maaseutuelinkeinopiirin päätös on kuitenkin maksuton.

64 §

Käsittelymaksun periminen

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä peritään maksu siten, kuin maksujen perimisestä erikseen säädetään. *Velkajärjestelyä ja muita luottojen maksuhelpotuksia sekä avustuksen ja muun tuen myöntämistä koskevat maaseutuelinkeinopiirin päätökset ovat kui-*

Voimassa oleva laki

Ehdotus

tenkin maksuttomia. Myös velkajärjestelyä ja muita maksuhelpotuksia koskevat maaseutuelinkeinojen valituslautakunnan päätökset ovat maksuttomia.

68 §

Eräät aikaisemman lainsäädännön mukaiset toimenpiteet ja oikeussuhteet

Kolttien asuttamisesta annetun lain (273/55), kolttien maanjärjestelylain (593/69) ja kumotun kolttilain mukaisen valtion ja luottolaitoksen saamisen takaisinmaksuajan ja koron sekä muiden ehtojen osalta noudatetaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä ja niiden mukaisia sopimusehtoja. Tämän lain voimaantulon jälkeen syntyvän mainitun kolttilain mukaisen saamisen takaisinmaksuajan, koron ja muiden ehtojen osalta noudatetaan niin ikään sanotun lain säännöksiä.

68 §

Eräät aikaisemman lainsäädännön mukaiset toimenpiteet ja oikeussuhteet

Eräiden kolttien asuttamisesta annetun lain (273/1955), kolttien maanjärjestelylain (593/1969) ja kumotun kolttilain mukaisen valtion ja luottolaitoksen saamisen takaisinmaksuaikaan ja korkoon sekä muihin ehtoihin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä ja niiden mukaisia sopimusehtoja. Tämän lain voimaantulon jälkeen syntyvän, kumotun kolttilain mukaisen saamisen takaisinmaksuaikaan ja korkoon sekä muihin ehtoihin sovelletaan niin ikään kumotun kolttilain säännöksiä. Jos edellä mainitun lainsäädännön mukaisista valtionlainoista ja myyntihintasaamisista peritään yli kahden ja puolen prosentin vuotuista korkoa, korko on 1 päivän marraskuuta 1996 ja 31 päivän joulukuuta 2001 välisen ajan kuitenkin kaksi ja puoli prosenttia. Asuntolainojen korkona peritään mainittuna aikana enintään neljän prosentin vuotuista korkoa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 19 .

Lain 68 §:n 1 momentin säännöksiä sovelletaan valtion myyntihintasaamisista ja valtionlainoista 1 päivän marraskuuta 1996 ja 30 päivän huhtikuuta 1997 väliseltä ajalta perittäviin korkoihin siltä osin, kuin korot on laskettu 30 päivänä huhtikuuta 1997 erääntymättä olleen velan pääomalle. Liikaa peritty korko hyvitetään velalliselle lokakuun 1997 kannossa. Momentin säännöksiä sovelletaan muutoin 1 päivästä toukokuuta 1997.